

Partea 1

JUNIORI

Anul C • Trimestrul 3 • Nr. No. 27–39

Cuprins

Gânduri și întrebări pentru discuție.....	3
Principii și sugestii pentru program.....	16

Biblia mea spune – Resurse pentru predare
Copyright©2019
Website: www.mybiblefirst.org
E-mail: sales@mybiblefirst.org

Toate paginile din această broșură pot fi
duplicate pentru activitatea din biserica
locală și pentru uzul personal.

Notă: Textele biblice sunt preluate din traducerea Cornilescu, Casa
Bibliei, București, 2012.

Pentru citatele din lucrările autoarei Ellen G. White se indică pagina
care apare în ediția originală, potrivit site-ului: egw writings.org.

Biblia

mea spune

Duminică și luni

- Dumnezeu a călăuzit în mod providențial viața și slujirea lui John Wycliffe. Pe măsură ce citiți TV 79-96, observați de câte ori Dumnezeu l-a protejat în mod miraculos pe Wycliffe și adevărul.
- Deoarece Wycliffe a fost primul dintre reformatori, nu a existat nimeni care să fi trăit înaintea lui și pe ale cărui învățături să se bazeze. Încearcă să înțelegi cum a fost asta. Este greu de imaginat. Astăzi avem la dispoziție o abundență de cunoștințe biblice.
- Când s-a născut Wycliffe, oamenii de rând nu mai avuseseră acces la Biblie de sute de ani. Venind din acest context, cum a putut Wycliffe să devină „unul dintre cei mai mari reformatori”? „Caracterul lui Wycliffe este o mărturie a puterii educatoare și transformatoare a Sfințelor Scripturi” (TV 94).
- Ne oferă aceasta o idee mai clară despre ce ar putea face pentru noi studiul Bibliei? Dacă ea a putut lua un om din întunericul Evului Mediu și l-a putut transforma într-unul dintre cei mai mari reformatori, ce ar putea face pentru noi dacă am studia-o cu sârguință? Psalmii 119:130
- Lucrarea lui Wycliffe a fost de două ori importantă, deoarece reformatorii de mai târziu aveau să se bazeze pe munca sa. De fapt, el a pus bazele Reformei. Cum putea el, primul dintre reformatori, să fie sigur că a pus o fundație bună și fermă, care să nu fie reconstruită mai târziu? „Marea mișcare pe care Wycliffe a inaugurat-o (...) și-a avut izvorul în Biblie” (TV 93).
- Dușmanii lui Wycliffe ar fi fost fericiți să-l ucidă. Dar Dumnezeu nu a permis ca acest lucru să se întâmple. El a murit din cauze naturale, după ce și-a terminat lucrarea pe care Dumnezeu i-a dat să o facă. Uneori, Dumnezeu Își protejează lucrătorii Săi de pericol, iar alții permite ca ei să fie uciși. Dar, oricum ar fi, ne putem confrunta cu ceva ce Dumnezeu nu permite? Zaharia 2:8

Martți

- Cine a vrut să țină Biblia departe de popor? Cei care Îl urmau pe Dumnezeu? Sau cei care îl urmau pe Satana? Psalmii 119:105; Proverbele 6:23; Faptele apostolilor 26:18; 1 Ioan 1:5
- Vedeți cum Dumnezeu a călăuzit evenimentele pentru ca Biblia să fie disponibilă pe scară largă? A fost o întâmplare faptul că presa tipografică a fost inventată în momentul în care a fost terminată traducerea mai exactă a Noului Testament, de către Erasmus?
- Mai ghidează Dumnezeu evenimentele istoriei pentru a face să avanseze lucrarea Sa? Psalmii 47:1-9; Daniel 4:17; Proverbele 21:1
- Biblia pe care Wycliffe a studiat-o - cea care l-a transformat într-unul dintre cei mai mari reformatori - era o traducere latină mai veche „care conținea multe erori” (TV 245). Chiar

dacă o traducere a Bibliei nu este perfectă și conține erori, poate Dumnezeu să o folosească pentru a învăța adevărul și a transforma viața?

Miercuri

- De ce a încercat papalitatea atât de mult să țină Biblia departe de popor? Citiți Psalmii 119:130.
- Deoarece papalitatea se bazează pe credințe care nu se găsesc în Scriptură, atunci când studiază Biblia, oamenii pot vedea cu ușurință că întregul sistem este o înșelăciune. Așadar, pentru a continua să controleze poporul, papalitatea a încercat din rășputeri să-i împiedice pe oameni să aibă acces la Biblie.
- Chiar dacă Wycliffe a tradus Biblia în limba engleză, majoritatea oamenilor tot nu aveau o copie. Tyndale a avut un succes bun în predicarea sa, dar preoții au anulat frecvent tot binele pe care îl făcuse.
- „Ce trebuie făcut?” exclama el. „În timp ce semăn într-un loc, vrăjmașul pustiește câmpul pe care abia l-am părăsit. Nu pot fi pretutindeni. O, dacă ar avea creștinii Sfințele Scripturi în limba lor, ar putea să reziste acestor înșelători. Fără Biblie este imposibil să-i întărești pe laici în adevăr.” (TV 246).
- Mai este important pentru noi să citim și să studiem Biblia? Ne ajută cu ceva să deținem Biblii, dar să nu le citim? Putem să cunoaștem adevărul dacă nu studiem Biblia pentru noi înșine? Putem evita să fim înșelați dacă nu cunoaștem Biblia? 2 Timotei 3:14-17. „Cuvântul lui Dumnezeu este marele detector al erorilor; la el credem că trebuie adus totul. Biblia trebuie să fie standardul nostru pentru orice doctrină” (1888 p. 201).

Joi și vineri

- Revedeți povestea episcopului care a cumpărat cât mai multe Biblii pentru a le distruge. Cum a folosit Tyndale banii pe care episcopul i-a plătit pentru acele Biblii? Pentru a face să progreseze lucrarea Sa, Se poate folosi Dumnezeu chiar și de acțiunile hotărâte ale dușmanilor Săi? 2 Corinteni 13:8

Apel

- Copiați TV p. 94 pentru fiecare dintre juniori. Rugați voluntarii să citească încet și cu atenție paragraful 2. Puneți întrebări cu privire la el: Ce va face pentru voi studiul Bibliei? Aveți nevoie de răbdare? Cum ne oferă Biblia gânduri și sentimente mai bune? etc.
- Chiar dacă Tyndale a fost martirizat, „armele pe care el le-a pregătit au permis altor soldați să lupte de-a lungul tuturor secolelor, până în zilele noastre” (TV 247, 248). Vă folosiți voi, ca niște buni soldați, de „armele” pe care le-a pregătit Tyndale? 2 Corinteni 10:3-5; Efeseni 6:14-18
- Apreciați sacrificiile oamenilor care ne-au dat Biblia în limba noastră? De ce să nu vă hotărâți astăzi să petreceți mai mult timp în prezența Cuvântului lui Dumnezeu și mai puțin timp cu lucruri care chiar nu sunt importante? Psalmii 119:72

Duminică

- Regiunea Boemia se află în Europa Centrală. În prezent, se află în Republica Cehă. Arătați pe o hartă.
- Observați diferitele moduri în care Dumnezeu i-a vorbit lui Huss. Mai întâi, el a citit scrierile lui Wycliffe și a fost impresionat în mod favorabil. De asemenea, Huss i-a văzut pe cei doi artiști care au venit la Praga. Fiindu-le interzis să predice, aceștia au pictat două tablouri. Citiți despre ei în TV 99, 100.
- Când Praga a fost pusă sub interdicție, s-a creat o asemenea agitație, încât Huss a decis să părăsească orașul pentru o vreme. Ce le-a spus Isus urmașilor Săi să facă atunci când sunt persecutați? Matei 10:23. Cum folosește Dumnezeu persecuția pentru a răspândi Evanghelia? Faptele apostolilor 8:4
- Dumnezeu l-a folosit pe Huss pentru a răspândi Evanghelia pe scară mai largă. El a predicat în multe locuri unde altfel nu ar fi mers.
- Huss nu plănuise să se despartă de Biserica catolică. El încă mai credea că autoritatea papei era „dreaptă și infailibilă” (TV 102). Dar acest lucru a adus o problemă uriașă. „Să asculte, vedea că este un păcat; dar cum putea ca ascultarea de o biserică infailibilă să-l ducă într-o astfel de situație?” (TV 102). Cum ați răspunde la întrebarea lui Huss? Cum a răspuns Huss la ea? În cele din urmă, a decis că Biblia, nu biserica, este autoritatea infailibilă.
- Apoi, Dumnezeu l-a adus pe Ieronim să lucreze cu Huss. Ei erau foarte diferiți: Ieronim era mai elocvent și mai impulsiv, în timp ce Huss avea un caracter mai puternic și era mai calm și mai reținut. Le-ar fi fost ușor să se irite unul pe celălalt? Dar au fost dispuși să lucreze împreună, și „prin munca lor unită, reforma s-a extins mai repede” (TV 103).
- Cunoașteți oameni care vă irită uneori? Dorește Dumnezeu să combine forțele voastre și forțele lor pentru a extinde mai rapid lucrarea Sa? Proverbele 27:17. Poate El să facă acest lucru dacă niciunul dintre voi nu este suficient de umil pentru a lucra cu celălalt? Efeseni 5:21

Luni și marți

- Huss a scris mai multe scrisori în ultima sa călătorie la Konstanz. Citiți fragmente din ele în TV 105, 106.
- El i-a scris unui prieten: „Ferește-te să-ți împodobești casa mai mult decât sufletul”. Ce înseamnă acest sfat pentru noi, astăzi? Matei 6:19-21; Coloseni 3:2; Ioan 6:25-29; 1 Petru 3:3,4
- Împăratul Sigismund promisese în mod solemn că îl va ține în siguranță pe Huss. Mai târziu, el s-a răzgândit și și-a încălcat promisiunea. Vă respectați promisiunile? Pot alții să aibă încredere în voi? Psalmii 15:4; Eclesiastul 5:5; Numeri 30:2

- După martiriul lui Huss și al lui Ieronim, un „papistaș zelos” a spus că „amândoi și-au păstrat o atitudine statornică atunci când s-a apropiat ceasul din urmă”. (TV 110). Cum puteau fi atât de calmi și încrezători când urmau să fie arși de vii? Dumnezeu le dă oamenilor Săi puterea de care au nevoie pentru fiecare zi. Deuteronomul 33:25; Psalmii 46. „Noi nu putem avea curajul și tăria de caracter a martirilor din vechime până când nu suntem aduși în situația în care au fost ei” (OHC 125).

Miercuri

- Care este o diferență esențială între religia adevărată și cea falsă? „Aproape toate religiile false s-au bazat pe același principiu - acela că omul se poate salva prin propriile eforturi” (PP 73). Galateni 2:16
- Diferența merge înapoi până la Cain și Abel. Care dintre ei a arătat că se încredea în Isus pentru mântuire? Care dintre ei a arătat că depindea de propriile eforturi pentru mântuire?
- Citiți despre faptul că Luther a descoperit pentru prima dată o Biblie în universitate. TV 122, 123

Joi

- Este mântuirea de vânzare? Putem să o cumpărăm? Citiți Romani 5:12-21 și numărați de câte ori folosește Pavel cuvântul „dar” sau expresia „darul fără plată”. Vedeti, de asemenea, Romani 6:23; Efeseni 2:8; Faptele apostolilor 8:20.

Vineri

- „Când vrăjmașii apelau la obicei și la tradiție sau la susținerile și autoritățile papei, Luther îi întâmpina cu Biblia și numai cu Biblia. Acolo se găseau argumentele cărora ei nu le puteau răspunde” (TV 132). Astăzi trebuie să facem același lucru atunci când îi întâlnim pe cei care promovează doctrine false.
- Revedeți ce a spus Luther despre universități în TV 140, 141. De ce este atât de periculos să frecvențezi o școală „unde nu domnește Scriptura”? Ce fel de școală frecvențezi? Unde intenționați să mergeți la liceu și la facultate? Ce fel de școală ar trebui să alegeți să frecvențezi? Proverbele 1:7

Apel

- „Ca și alți reformatori, Wycliffe nu a prevăzut, la începutul lucrării sale, încotro îl va duce aceasta” (TV 81). „Deși nu știa, Huss intrase pe o cale care avea să-l ducă departe de Roma” (TV 99).
- „Luther era încă un adevărat fiu al bisericii papale și nu se gândea că avea să fie vreodată altceva” (TV 124).
- Dumnezeu ne conduce și pe noi, pas cu pas. El ne arată doar atât cât este suficient pentru astăzi. Psalmii 85:13; Numeri 9:15-23
- Sunteți dispuși să vă lăsați conduși zi de zi pe calea pe care o trasează Dumnezeu?

„Luther rămâne ferm”

Duminică

- Luther și adepții săi au primit 60 de zile pentru a se dezice, după care, toți cei care nu o făceau erau excomunicați. Acest lucru era foarte grav. Cum a reacționat Luther? „Nu știu ce urmează să aibă loc, nici nu mă frământ să știu... Oriunde ar cădea trăsnetul, sunt fără teamă.” (TV 141).
- Știa Dumnezeu ce se întâmpla? Matei 10:29-31. Luther și adepții săi trebuiau să se teamă că vor fi uciși? Cum puteau fi cu adevărat în siguranță? Matei 10:28,33. Psalmii 27:10-14
- Se pot aștepta cei care Îl ascultă pe Isus la pace pe acest pământ? Matei 10:34-38. „Acea care prezintă adevărul pentru vremea aceasta nu trebuie să se aștepte să fie primiți mai bine decât au fost primiți reformatorii.” (TV 144).
- Dacă încercăm să ne protejăm propria viață mai presus de orice, ce se va întâmpla? Matei 10:39
- Reprezentantul papei încerca să îi convingă pe prinții Germaniei să îl condamne pe Luther. După ce a vorbit negativ despre adepții lui Luther, a spus: „Cât de superioară le este gruparea catolică în număr, pricepere și putere!” (TV 148). Aceste trei lucruri - numărul, capacitatea și puterea - determinau care dintre părți se supunea adevărului? Citiți Zaharia 4:6; Psalmii 20:7; 1 Corinteni 1:25-29.
- Contează ceea ce credem noi sau ceea ce spune Biblia? Studiați Biblia pentru a ști ce spune!

Luni

- Să luăm în considerare faptul că până și prezența lui Luther în fața Dietei de la Worms a fost o mare înfrângere pentru papalitate: „Papa îl condamnase, dar acum el stătea înaintea unui tribunal care prin însăși această acțiune se situa mai presus de papa” (TV 155).
- Dumnezeu se folosea de un călugăr umil pentru a reduce foarte mult puterea papalității. Ar putea Dumnezeu să vă folosească și pe voi pentru a face o lucrare măreață? De ce fel de persoană are nevoie Dumnezeu pentru a face o astfel de lucrare? 1 Corinteni 1:27
- A fost Luther înțelept când a ales să se gândească bine înainte de a răspunde la întrebarea despre retractarea scrierilor sale? Vă luați timp să vă gândiți înainte de a vorbi? Proverbele 10:19; 17:27,28; 18:13; 29:11,20; Eclesiastul 5:2; Iacov 1:19

Martți

- Împăratul spusese despre Luther: „Acest călugăr nu va face niciodată din mine un eretic”. Dar, după ce l-a auzit pe Luther apărându-și convingerile, a fost profund impresionat și a spus: „Acest călugăr vorbește cu o inimă neînfricată și cu un curaj de nezdruncinat”. Duhul Sfânt se afla în acea cameră, vorbindu-le tuturor acelor mari lideri. Cum ar fi trebuit să răspundă ei la chemarea Duhului?

- A luat împăratul o decizie înțeleaptă? El a scris: „Sunt ferm hotărât să fac după exemplul strămoșilor mei” (TV 163). Este exemplul strămoșilor noștri un ghid fidel pentru modul în care ar trebui să acționăm? Putem să ne scuzăm păcatele pentru că strămoșii noștri au făcut aceleași lucruri? Ioan 15:22. Suntem răspunzători pentru lumina pe care am primit-o, care este mai mare decât cea pe care au primit-o strămoșii noștri.
- Comparați decizia împăratului cu deciziile lui Pilat (Marcu 15:9-15), Felix (Faptele apostolilor 24:24,25) și Agripa (Faptele apostolilor 26, în special cu versetul 28).

Miercuri

- De ce nu trebuia Luther să-și facă griji cu privire la viitorul său?
- „Frământarea este oarbă și nu poate să deosebească viitorul; dar Isus vede sfârșitul de la început. În orice greutate, El are o cale pregătită pentru a aduce ușurare. Tatăl nostru ceresc are o mie de căi pe care ne poate veni în ajutor și despre care nu știm nimic. Aceia care se călăuzesc după principiul că slujirea și cinstirea lui Dumnezeu trebuie să fie ținta supremă vor constata că necazurile pier și că înaintea lor se deschide o cărare netedă.” (HLL 330).
- Luther nu putea ști (sau chiar nu-și putea imagina!) cum va avea Dumnezeu grijă de el. Dar el nu avea nevoie să știe. El trebuia doar să facă în fiecare zi ca slujirea și cinstirea lui Dumnezeu să fie la superlativ, pe măsură ce Dumnezeu îi prezenta ce avea de făcut.

Joi

- Nu este uimitor ce poate folosi Dumnezeu pentru a salva o persoană? Lefèvre pregătea o carte despre sfinți și martiri când s-a gândit să obțină mai multe informații din Biblie despre acest subiect. În timp ce citea, „un potop de adevăr divin i-a inundat inima” (TV 212). Și-a întrerupt imediat proiectul de cercetare despre sfinți și a început să predea Biblia. Citește 1 Timotei 2:3,4.

Vineri

- Sute de oameni bine educați au fugit din Paris când a început persecuția. Nimeni nu știa că aceștia erau în favoarea Reformei. Are Dumnezeu mai mulți oameni de partea Sa decât știm noi? Da. Nu putem judeca cu exactitate inimile oamenilor. 1 Împărați 19:14,18

Apel

- În fața Dietei, în răspunsul său final, Luther a spus că, dacă nu este convins de Biblie, nu poate și nu vrea să retracteze, „căci e periculos pentru un creștin să vorbească împotriva conștiinței lui. Aici stau și nu pot face altfel. Așa să îmi ajute Dumnezeu! Amin”. (TV 160).
- Sunteți atât de bine ancorați în Sfintele Scripturi, încât să puteți spune același lucru?
- Sunteți dispuși să rămâneți fermi pentru ceea ce este drept, chiar dacă întreaga lume ar trebui să fie împotriva voastră?

Duminică

- Când Zwingli a început să studieze Biblia, îndoielile și întrebările îi veneau adesea în minte. Iată ce a făcut el în acest sens: „În cele din urmă am ajuns la această concluzie: trebuie să părăsești orice minciună și să înveți înțelesul simplu al Cuvântului lui Dumnezeu. După aceea am început să-I cer lui Dumnezeu lumina Sa, iar studiul Scripturilor a început să-mi fie mult mai ușor” (TV 174).
- Ne putem aștepta să fim capabili să înțelegem totul despre Dumnezeu și despre adevăr? Romani 11:33; 2 Petru 3:16; Deuteronomul 29:29. Dar acest lucru nu ar trebui să ne împiedice niciodată să ne încredem pe deplin în Dumnezeu. Ce avertisment ne dă Pavel? Evrei 3:12. Dacă nu înțelegem Biblia sau dacă suntem tentați să ne îndoim, ce ar trebui să facem? Ioan 16:13,14,24; Marcu 9:24
- Zwingli, din Elveția, și Luther, din Germania, predicau aproape același mesaj. Cu toate acestea, ei nu comunicaseră niciodată unul cu celălalt. Cum puteau fi atât de mult în armonie? Amândoi erau învățați de aceeași Sursă - Dumnezeu. Ioan 16:13
- Când Zwingli a început să îi învețe pe oameni că ofrandele și pelerinajele nu puteau câștiga niciodată mântuirea, el le-a arătat darul „fără plată” al mântuirii prin Isus. Au existat două tipuri de reacții. Oamenii care formau un grup „erau mulțumiți cu vechiul drum spre ceruri pe care îl trasase Roma pentru ei.” (TV 175). Ei nu voiau să se chinuie să învețe ceva nou sau să aibă o viață curată. Celălalt grup „a primit cu bucurie vestea răscumpărării prin Hristos” (TV 175). Vechiul mod de a încerca să obțină mântuirea nu le dăduse pace, iar ei erau fericiți să cunoască și să asculte de adevăr.
- În care grup alegem să fim? Suntem fericiți cu ceea ce am știut dintotdeauna? Sau suntem dispuși să primim cu bucurie mai mult adevăr, pe măsură ce Dumnezeu ni-l descoperă în Cuvântul Său? 2 Petru 3:18; Faptele apostolilor 17:11
- Ați observat cum dorința de bani a fost o motivație importantă pentru papalitate? În lecția de joi, în C-28, am văzut cum papalitatea vindea indulgențe pentru a strânge sume mari de bani pentru proiectele papei. În lecția de astăzi observăm cum liderii bisericii i-au spus lui Zwingli că trebuia să strângă cât mai mulți bani de la popor, iar acest lucru trebuia să fie unul prioritar. Cum ați aplica 1 Timotei 6:10 la această situație?

Luni

- Este bine să avem răbdare cu ceilalți și este înțelept să fim atenți la modul și la momentul în care prezentăm adevărul altora. Nu este întotdeauna cel mai bine să le spunem

celorlalți tot ce știm dintr-odată. Erau ucenicii pregătiți să audă tot ce voia Isus să le spună? Ioan 16:12

- Dacă știm ce ar trebui să facem, putem, având în același timp conștiința împăcată, să nu o facem? Iacov 4:17

Marti

- Când Biblia vorbește despre botez, include ideea de pocăință și credință. Marcu 16:15,16; Faptele apostolilor 2:38; 16:31. De ce este important acest lucru? Este ceva ce poate face un copil? Ce spune acest lucru despre validitatea botezului copiilor?
- Înseamnă acest lucru că bebelușii și copiii nu pot fi mântuiți? Nu, cu siguranță că nu! Luați în considerare răspunsul lui Isus când copiii au fost aduși la El. Matei 18:1-6,10; 19:13-15
- Zwingli a fost acuzat de „periclitarea păcii și a bunei orânduiri a societății”, pentru că i-a învățat pe oameni să nu se supună legilor bisericii. Zwingli a răspuns afirmând că a predat Evanghelia în Zürich timp de patru ani și că acesta „era mai liniștit și mai pașnic decât orice alt oraș din confederație” (TV 181). În concluzie, el a spus că acest lucru dovedea că, de fapt, creștinismul era cel mai bun promotor al păcii și al bunei orânduiri a societății.
- Cum este în casa voastră? Se promovează pacea între membrii familiei tale? Efeseni 5:21-6:4; Romani 12:9-21. Atunci când observă felul bun, iubitor și drept în care vă purtați, știu oamenii că familiile voastre sunt creștine? 1 Petru 2:12

Miercuri și joi

- Nu este ciudat cum consiliul de la Zürich, cel care a respins multe dintre erorile papalității, se întoarce acum împotriva anabapțiștilor și îi persecută pentru că și-au urmat convingerile? Ce spune Isus despre o persoană care nu permite altora privilegiile pe care el însuși le-a primit? Matei 18:23-35

Vineri

- Își promovează Isus împărăția prin metode lumești? Ioan 18:36. Fac voia Lui cei care luptă pentru a promova Împărăția lui Dumnezeu prin forță?

Apel

- Uneori, chiar și oameni mari, precum Luther și Zwingli, nu sunt dispuși să ia poziție cu îndrăzneală pentru tot ceea ce știu că este adevăr. Adesea, cei care susțin tot ceea ce știu că este adevărul sunt persecutați.
- Din care grup veți alege să faceți parte? Indiferent de alegerile pe care le fac alții sau de cine alege diferit de voi, veți alege să fiți loiali lui Isus? Matei 10:37-39
- Ce alegeri „mici” puteți face acum, care vă vor ajuta să fiți pregătiți pentru cele „mai mari”, de mai târziu?

„Mai mulți reformatori neînfricați”

Duminică

- Fiți foarte atenți la principiile prezentate în lecția de astăzi. Ceea ce au susținut acei prinți germani - libertatea de gândire și de conștiință - este „însăși esența protestantismului” (TV 197). Din nefericire, astăzi, mulți oameni care se numesc „protestanți” nu sunt cu adevărat protestanți.
- Observați din nou lucrarea providențială a lui Dumnezeu de a acorda mai mult timp Reformei pentru a se dezvolta. Împăratul a continuat să încerce să distrugă Reforma, dar Dumnezeu a permis în mod repetat ca el să fie distras de alte probleme.
- Compromisul sugerat suna bine la început. În regiunile care acceptaseră Reforma, cei care acceptaseră credința reformată nu aveau să fie forțați să redevină catolici. Ați fi fost tentați să acceptați această propunere? Ce motive ar putea fi invocate în favoarea compromisului? 1.) Prinții luterani, precum și supușii lor luterani, puteau să își practice în continuare religia. 2.) Acceptarea compromisului promova pacea în Germania și pacea cu Roma.
- Dar existau niște probleme mari. Care au fost acestea? 1.) Nu puteau începe nicio reformă. 2.) Nu puteau vorbi despre nimic care nu era în acord cu papalitatea. 3.) Nu se puteau opune celebrării liturghiei. 4.) Nu puteau face noi convertiți. 5.) În concluzie, compromisul nu le-ar fi oferit libertate religioasă. El promova intoleranța religioasă, cu o excepție specială pentru câteva persoane.
- Ce ar fi mai ușor - să acceptați compromisul sau să protestați împotriva lui? Ce ați fi făcut voi?
- „Dacă Reforma, după ce obținuse un oarecare succes, ar fi fost de acord să încetinească lucrarea pentru a câștiga favoarea lumii, ar fi fost nesinceră față de Dumnezeu și față de ea însăși și ar fi pricinuit în felul acesta propria distrugere.” (TV 204). „A temporiză” înseamnă „A amâna, a târăgăna, a tergiversa. A face să se producă cu intermitență. A întârzia o acțiune (în așteptarea unei ocazii favorabile)”.
- Voi „temporizați” vreodată? Cedați standarde sau principii pentru că vi se pare, pentru un timp, mai ușor? Ce spune Biblia despre cei care se adaptează la circumstanțe pentru a-și asigura favoarea lumii? Iacov 4:4. „Același atașament neclintit față de Cuvântul lui Dumnezeu, manifestat de Reformă în acel ceas de criză, este singura nădejde pentru reforma din zilele noastre.” (TV 205).
- Căutați Imnul nr 268. Cine l-a scris? În ce an?

Luni

- Calvin a fost o persoană timidă și iubitoare de pace. Când Farel i-a cerut să rămână și să lucreze în Geneva, el nu a vrut. Ar fi preferat să găsească un loc liniștit unde să studieze și să scrie. Ne cheamă Dumnezeu întotdeauna la slujba pe care am prefera să o facem? Exodul 4:1,10,13; Iona 1:3;

Jeremia 20:9. Cum ar trebui să răspundem dacă El ne cere să facem ceva ce nu dorim să facem? Ioan 2:5. Ce facem dacă nu ne simțim calificați pentru lucrare? Exodul 4:11,12

- „Când voința omului cooperează cu voința lui Dumnezeu, ea devine atunci atotputernică. Tot ceea ce — la porunca Sa — trebuie făcut, poate fi adus la îndeplinire în și prin puterea Sa. Toate cerințele lui Dumnezeu sunt tot atâtea împuterniciri din partea Sa” (PDH 333).

Marti și miercuri

- Mulți oameni cred că nu putem susține ca fiind adevărat tot ce e spus în Biblie. Ei subliniază faptul că oameni diferiți au interpretări diferite.
- Regina Maria l-a întrebat pe John Knox cum ar trebui să decidă pe cine să creadă - interpretarea papalității sau pe cea a reformatorilor.
- John Knox i-a răspuns spunându-i că ar trebui să creadă doar ceea ce Dumnezeu afirmă în mod clar în Cuvântul Său. „Cuvântul lui Dumnezeu este clar în sine”, iar pasajele neclare din Scriptură sunt explicate clar în alte părți ale Bibliei. „Nu poate rămâne nicio îndoială decât pentru cei care se încapățânează să rămână ignorați” (TV 251).
- Cine ne va ajuta să înțelegem corect Biblia? Iacov 1:5; Proverbele 2:3-5; Ioan 16:13

Joi și vineri

- Principiul fundamental al iezuiților era că „scopul scuză mijloacele”. Asta înseamnă că ei scuzau minciuna, uciderea sau orice alt păcat, atâta timp cât îi ajuta să realizeze ceea ce ei considerau că era un lucru bun.
- Biblia arată în mod clar că o astfel de credință este greșită, dar mulți oameni din ziua de azi cred de fapt același lucru. De exemplu, o persoană poate alege să lucreze în Sabat pentru a-și păstra un loc de muncă, astfel încât să-și poată hrăni familia. Vă puteți gândi la alte exemple?
- Vedeți cum acea persoană face ca „scopul” (hrănirea familiei sale) să justifice „mijloacele” (încălcarea Sabatului)? Este această filozofie vreodată corectă? Cerințele lui Dumnezeu variază în funcție de circumstanțele noastre? Psalmii 111:7,8. Este vreodată corect să minți, să furi, să poftesti, să încalci Sabatul sau să nu respecti orice altă poruncă?

Apel

- Satana ne ispitește adesea să alegem calea care în prezent pare mai ușoară. Calea ușoară este lată și largă, și mulți oameni se află pe ea. Dar ea duce la distrugere.
- Cum a descris Isus calea spre viața veșnică? Sunt mulți oameni pe ea? Matei 7:13,14. Unde duce ea?
- „Ar trebui să alegem ceea ce este corect, pentru că este corect, și să lăsăm consecințele în seama lui Dumnezeu” (TV 460). Veți alege astăzi să faceți binele, indiferent de consecințe?

Duminică

- Ar trebui ca poporul lui Dumnezeu să aibă încredere în sprijinul guvernelor? De ce nu? Citiți ce i-a spus Dumnezeu lui Ghedeon în Judecători 7:2. Ce i-a avertizat Dumnezeu pe israeliți să nu uite? Deuteronomul 8:11-18
- Hughenoții ar fi trebuit să imite exemplul lui Luther. El a insistat ca Reforma să nu primească sprijin din partea niciunui guvern. Numai Dumnezeu trebuia să fie apărătorul ei. Isaia 59:1 „Cu cât omul se amestecă mai puțin în această lucrare, cu atât mai evidentă va fi intervenția lui Dumnezeu în favoarea ei.” (TV 209). (Citiți întreaga pagină!)

Luni

- Ce eveniment îngrozitor a fost masacrul din noaptea Sfântului Bartolomeu! Este numit „fapta cea mai întunecată din catalogul negru al crimei, cea mai groaznică dintre faptele demonice din toate veacurile” (TV 272).
- Cine l-a îndemnat pe regele Franței să îngăduie această faptă îngrozitoare? Conducătorii Bisericii catolice. Și cine a fost cu adevărat creierul din spatele întregii afaceri? Satana a fost „conducătorul nevăzut al supușilor lui, în această lucrare groaznică a înmulțirii martirilor” (TV 272).
- Satana arăta mai clar ca oricând cum împărăția sa este construită pe principiul forței. Ce contrast cu modul în care Dumnezeu Își conduce împărăția - chiar și față de cei care L-au ucis! Luca 23:34

Marti

- Biserica Angliei s-a despărțit de Biserica catolică, dar a păstrat multe dintre obiceiurile și ceremoniile acesteia. Mulți erau în favoarea acestui lucru, deoarece acesta „tindea să acopere prăpastia dintre Roma și Reformă” (TV 289). Ei spuneau că acest lucru avea să îi ajute pe catolici să devină mai ușor protestanți.
- Era un lucru bun să încerce să minimalizeze diferențele dintre Biserica catolică și Reformă? Ar trebui să încercăm să ne asemănăm cât mai mult cu un fals? I-ar fi ajutat pe catolici să devină protestanți? Sau i-ar fi ajutat pe protestanți să devină din nou catolici?
- Uneori, oamenii încă mai încearcă să scuze eroarea în același mod. Dar oare faptul de a deveni mai lumești îi va ajuta vreodată pe oamenii lumești să devină mai asemănători cu Hristos?
- Amintiți-vă că, nu cu mult timp înainte, protestantismul își câștigase numele de la „protestul prinților”. Ei protestau împotriva erorilor papalității. Iar acum, așa-ziii protestanți încercau să fie cât mai asemănători cu papalitatea. Ce se întâmplase?
- Biserica din Sardes reprezintă acest moment din istorie. Isus le-a spus: „Îți merge numele că trăiești, dar ești mort” (Apocalipsa 3:1).

- Biserica Angliei a spus că nu era nimic în neregulă cu aplicarea obiceiurilor și ceremoniilor, din moment ce Biblia nu le interzicea. Dar puritanii nu erau convinși. Era exact ceea ce făcuse papalitatea: „Roma a început să recomande ceea ce Dumnezeu interzicise și a sfârșit prin a interzice ceea ce El poruncise în mod clar.” (TV 290).

Miercuri

- Pentru a avea libertatea de a se închina lui Dumnezeu, mulți puritani au fost nevoiți să părăsească Anglia, iar unii dintre ei s-au refugiat în Olanda. Apoi, unii dintre aceștia au călătorit în America. De fiecare dată au fost nevoiți să-și lase în urmă casele, slujbele și bunurile.
- De ce nu se poate ca poporul lui Dumnezeu să se simtă confortabil în această lume? Citiți Evrei 11:13-16 cu atenție, de mai multe ori. Această lume nu este casa noastră; suntem doar în trecere. 1 Ioan 2:15-17

Joi

- Din nefericire, în ciuda tuturor calităților bune pe care le aveau puritanii, aceștia au păstrat eroarea conform căreia biserica trebuia să definească și să pedepsească erezia. Aceasta „este una dintre cele mai adânc înrădăcinate erori papale” (TV 293).
- Ce a început curând să se întâmple în America drept urmare a acceptării acestei erori? Persecuția.
- Acesta este lucrul care îl face pe Roger Williams o persoană atât de importantă. El „a fost primul om în creștinătatea modernă care a stabilit guvernarea civilă pe învățătura despre libertatea de conștiință.” (TV 293).

Vineri

- Cum a putut John Bunyan să scrie o carte atât de puternică și de inspirată, cum a fost *Călătoria Pelerinului*, în timp ce era închis într-o temniță teribilă, cu mulți criminali răi?
- Ați văzut vreodată un nufăr alb și pur care crește într-un iaz plin de gunoi? Chiar dacă John Bunyan se afla în acea temniță teribilă, el „respira chiar atmosfera cerului” (TV 252). Și noi putem face același lucru, indiferent de circumstanțele în care ne aflăm. Cu siguranță, nu ar trebui să alegem niciodată să ne aflăm într-un mediu rău. Dar, uneori, nu putem controla circumstanțele. În acele momente, putem totuși să alegem dacă vom fi sau nu afectați de ce se întâmplă în jurul nostru. Pentru ce s-a rugat Isus în Ioan 17:15-18?

Apel

- Revedeți ceea ce le-a spus pastorul pelerinilor la plecare. (Puteți citi mai multe din discursul său în TV 291, 292.) Iată, din nou, „adevăratul spirit al reformei, principiul vital al protestantismului” (TV 291).
- Sunteți dispuși să continuați să mergeți înainte așa cum vă învață Dumnezeu? Nu vă mulțumiți cu ceea ce știți în acest moment! Proverbele 4:18

„Reînvierea Reformei”

Duminică și luni

- Puritanii aveau o mare stimă pentru Biblie. Ei o considerau „temelia credinței, sursa înțelepciunii și carta libertății” (TV 296). Copiii erau învățați Biblia acasă, la școală și la biserică. Deuteronomul 6:7. Rezultatele excelente au fost foarte vizibile - „cumpătate, inteligență, puritate și chibzuință” (TV 296).
- Statele Unite ale Americii au fost construite pe această fundație. Întreaga lume a fost uimită de pacea și prosperitatea coloniilor americane - și asta fără rege și fără papă! Comparați cu binecuvântările pe care Dumnezeu le promisese israeliților dacă se supuneau legilor Sale. Deuteronomul 28:1-13
- Puritanii au vrut să păstreze puritatea guvernului lor, așa că au stabilit regula ca numai membrii bisericii să poată vota sau să dețină funcții în guvernul civil. Părea o idee bună, dar în America au venit tot mai mulți oameni cărora le păsa doar de lucrurile lumești. Acești oameni se alăturau adesea bisericii pentru a putea participa la guvernare.
- Dar, în loc să facă guvernul pur, această regulă a făcut ca biserica să fie coruptă. „Unirea bisericii cu statul, în oricât de mică măsură, chiar dacă pare că aduce lumea mai aproape de biserică, în realitate aduce biserica mai aproape de lume.” (TV 297). Întotdeauna este periculos să amestecăm puterea seculară cu biserica. Ioan 18:36
- Puritanii nu au urmat sfatul pastorului pelerinilor. TV 291, paragraful 4. Ei au uitat că adevărul este progresiv și că Reforma trebuie să fie un proces continuu. Ei s-au mulțumit să creadă la fel ca părinții lor. Mai fac oamenii aceeași greșeală?
- Cu atât de multe Biblii disponibile în această perioadă, credeți că ar fi trebuit să existe o creștere a religiei și a spiritualității personale? Dar acest lucru nu s-a întâmplat. Care credeți că ar fi putut fi motivul?
- Satana a văzut că nu-i putea împiedica pe oameni să dețină Biblie, așa că i-a determinat pe mulți oameni să nu le prețuiască. Într-un mod diferit, el și-a realizat același scop malefic.
- În curând, situația a devenit atât de gravă, încât bisericile protestante aveau nevoie de o reformă aproape la fel de mult ca și Biserica catolică în vremea lui Luther. „Există același spirit lumesc, aceeași toropeală spirituală, un respect asemănător față de părerile oamenilor.” (TV 298).

Martți și miercuri

- Principalele biserici protestante deveniseră atât de lumești și intraseră în moarte spirituală, încât Dumnezeu nu mai putea lucra prin ele pentru a promova reformele necesare.
- Așa că Dumnezeu s-a îndreptat către moravi. Aceștia, împreună cu cei din Boemia, fuseseră foarte mult influențați de Jan Huss, cu mai bine de 300 de ani înainte. În ciuda perse-

cuțiilor teribile, ei au păstrat o credință mult mai pură decât restul protestantismului.

- Ați simțit vreodată că munca voastră este lipsită de valoare? Amintiți-vă de influența lui Jan Huss. Influența unei persoane evlavioase nu se pierde niciodată. La mai bine de 300 de ani de la moartea sa, influența sa a continuat să trăiască în moravii care au început să trimită misionari.

Joi și vineri

- Observați că moravii au contribuit la convertirea lui John Wesley, cel care a inițiat o renaștere foarte necesară în Anglia.
- Ce s-ar fi întâmplat dacă Jan Huss nu și-ar fi urmat convingerile până la moarte? Vedeți influența uriașă în bine pe care o poate avea chiar și o singură persoană? Și acest lucru este valabil și pentru o influență malefică. 2 Împărați 13:2,6,11
- Ce fel de influență alegeți să aveți? Cum vor fi afectați oamenii de viața voastră chiar și după ce veți muri? Poate chiar și o mică acțiune să facă o diferență eternă? Marcu 14:9. Vedeți și PDH 139-141.
- Wesley a fost profund impresionat de mai multe caracteristici pe care le-a observat la moravi: 1.) Erau oameni umili. Erau dispuși, chiar și fără plată, să facă sarcini umile pe care nimeni altcineva nu voia să le facă. Matei 20:27. 2.) Erau oameni blânzi. Dacă cineva îi împingea sau îi lovea, ei nu îi împingeau sau loveau înapoi. Pur și simplu se ridicau și plecau fără să se plângă. Luca 6:29. 3.) Erau oameni pașnici. În timpul unei furtuni teribile, nu s-au temut de moarte. Ioan 14:27
- Wesley dorea ceea ce aveau moravii; știa că ei aveau ceva foarte valoros pe care el nu-l avea.
- Când oamenii vă văd comportamentul, își pot da seama că sunteți diferiți de ceilalți? Își doresc ceea ce aveți voi? Acesta este de departe cel mai bun tip de evanghelizare și este ceva ce putem face cu toții prin puterea Duhului Sfânt! Matei 5:16; 1 Petru 3:16

Apel

- Bisericile protestante au pierdut rapid beneficiile Reformei atunci când au încetat să mai prețuiască Biblia și să pună în practică învățăturile acesteia.
- Se poate ca același lucru să ni se întâmple și nouă astăzi, chiar ca membri ai Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea? Sperăm din tot sufletul că nu, dar cu siguranță, dacă am face aceleași alegeri ca și ei, s-ar putea.
- Trebuie să ne amintim că Reforma nu este ceva ce poate fi moștenit.
- Trebuie să alegem în mod individual să menținem Reforma în curs de desfășurare în viața noastră. Cum putem face acest lucru? Doar studiind cu sârguință Biblia și punând în practică ceea ce învățăm. Psalmii 119:104,105; Apocalipsa 1:3

Duminică, luni și marți

- Pe vremea lui Wesley, religia englezilor se pierduse atât de mult, încât era foarte asemănătoare cu păgânismul. Oamenii credeau din nou în învățătura papalității despre mântuirea prin fapte bune.
- Se găsește păgânismul doar în rândul triburilor primitive? Sau poate fi găsit și printre oamenii civilizați? Un păgân este „cel care se închină la idoli sau care nu cunoaște pe adevăratul Dumnezeu”.
- Ce principiu măreț a susținut Luther atât de clar? Romani 1:16,17. Cum a putut fi uitat atât de repede?
- Familia Wesley a făcut cu multă sânguință toate faptele bune pe care le puteau face pentru a se împăca cu Dumnezeu. Dar tot nu au putut găsi pacea cu Dumnezeu.
- Cum găsim noi pacea cu Dumnezeu? Romani 5:1
- Apoi, John Wesley a învățat de la moravi că se putea încrede doar în Hristos pentru a-i lua păcatele. Două lucruri s-au întâmplat după aceea: 1.) El a simțit imediat responsabilitatea să vorbească și altora despre ceea ce învățase. Oriunde mergea, se simțea responsabil să împărtășească vestea bună. 2.) „El persevera acum într-o viață strictă și de jertfire de sine, dar acum nu ca temei, ci ca rezultat al credinței; nu ca fiind rădăcină, ci rodul sfințirii” (TV 256).
- Multe mii de oameni au ascultat predicile lui Wesley și s-au convertit cu adevărat.
- Observați providența lui Dumnezeu în a face ca reforma să vină chiar din interiorul bisericii. Familia Wesley era membră a Bisericii Anglicane, care avea atât de mare nevoie de reformă. Ei au avut acces la mulți oameni care altfel nu i-ar fi ascultat.
- Dumnezeu va face tot ce poate pentru a salva cât mai mulți oameni! 2 Petru 3:9
- Satana a încercat să întrerupă această lucrare bună, provocând o dezbinare între Wesley și Whitefield. Dar ei au ales să nu lase ca neînțelegerile lor să le distragă atenția de la câștigarea sufletelor pentru Hristos. „Nu aveau timp de pierdut în certuri, atunci când rățacirea și nelegiuirea abunda pretutindeni, iar păcătoșii mergeau către pierzare.” (TV 258).
- Avem noi astăzi mai mult timp să ne certăm decât au avut Wesley și Whitefield? Psalmii 133:1-3; 2 Timotei 2:24; 1 Petru 3:8
- Metodistii au fost teribil de persecutați pentru convingerile lor. Citiți TV 258, 259 pentru o descriere a ceea ce li s-a întâmplat lui Wesley și adepților săi.
- Ar trebui să ne așteptăm să avem parte de o perioadă mai ușoară decât au avut ei? 2 Timotei 3:12; Ioan 15:18-25
- De ce îi urau oamenii atât de mult pe metodiști? Erau oameni ordonați și nu făceau rău altora. Vorbind despre dife-

ritele acuzații aduse metodiștilor, John Wesley a spus: „Alții pretind că «învățătura este prea strictă; ei fac calea spre ceruri prea îngustă». Și aceasta este, în adevăr, obiecția inițială (care a fost singura pentru o vreme); ea este ascunsă de o mie de ori mai mult și apare în diferite forme. Dar fac și ei oare calea către ceruri mai îngustă decât au făcut-o Domnul și apostolii Săi?”. (TV 260).

- Ar trebui să fim surprinși când lumea ne urăște? Nu. I s-a întâmplat și lui Isus. Ioan 15:18-21. De fapt, ar trebui să ne bucurăm. Matei 5:11,12. Este un semn bun, dacă este din motive întemeiate. 1 Petru 2:19-23
- Căutați în cărțile de imnuri pe acelea scrise de Charles Wesley. Cântați, dacă timpul vă permite. Căutați-le și pe cele scrise de John Wesley și George Whitefield.
- Dacă aveți posibilitatea, căutați informații despre Charles Wesley.

Miercuri, joi și vineri

- De ce ar trebui să trimitem misionari în țări îndepărtate? Este multă muncă, este periculos și, de foarte multe ori, mulți dintre oamenii pentru care lucrează misionarul nu apreciază efortul depus în favoarea lor.
- Există mai multe motive:
- Dacă am fost cu adevărat convertiți, vom dori să le spunem și altora vestea bună. „Spiritul lui Hristos este un spirit misionar. Primul impuls al inimii reînnoite este acela de a-i aduce și pe alții la Mântuitorul” (TV 70).
 - Amintiți-vă afirmațiile lui Isus despre sare și lumină. Matei 5:13-16. Putem fi sarea pământului și lumina lumii dacă rămânem pentru noi înșine și nu împărtășim cu alții ceea ce știm?
 - Isus ne-a poruncit să spunem întregii lumi. Matei 28:18-20; Luca 14:23

Apel

- La sfârșitul vieții lui John Wesley, după mai mult de cincizeci de ani de muncă pentru convertirea altora, existau peste o jumătate de milion de metodiști. Nimeni nu va ști, până în ceruri, adevărata măsură a influenței lui Wesley.
- „Viața lui oferă o lecție de o valoare nemăsurată pentru orice creștin. Fie ca umilinta și credința, zelul neobosit, jertfirea de sine și devotamentul acestui slujitor al lui Hristos să se reflecte și în bisericile de astăzi!” (TV 264).
- Dar voi ce părere aveți? Vă veți lăsa inspirați de exemplul lui John Wesley și vă veți dedica viața slujirii active pentru Isus, oriunde și oricum vrea El să vă folosească?
- Revedeți Evrei 12:1-3.

Duminică, luni și marți

- Națiunea franceză a fost deosebit de perseverentă în eradicarea protestantismului din interiorul granițelor sale. Analizați relatarea masacrului de Sfântul Bartolomeu din lecția C-32 - „fapta cea mai întunecată din catalogul negru al crimei, cea mai groaznică dintre faptele demonice din toate veacurile.” (TV 272).
- Papalitatea a încurajat guvernul francez să facă aceste lucruri. Dar este aceasta calea de a construi o națiune puternică? Proverbele 14:34; 16:12; Isaia 32:17
- Papalitatea a mers prea departe. În timpul Revoluției, poporul s-a răzvrătit împotriva întregului creștinism.
- „Franța este singura națiune în dreptul căreia se păstrează raportul autentic că un popor și-a ridicat mâna în răzvrătire deschisă împotriva Autorului universului.” (TV 270). Este acesta un mod înțelept de a acționa? Psalmii 14:1
- „Poporul învățase prea bine lecțiile de cruzime și de tortură pe care Roma le predase cu atâta sânguință. Venise în sfârșit ziua plății. Acum, nu ucenicii lui Isus erau aruncați în închisori și târați la rug. Aceștia pieriseră cu mult înainte sau fuseseră alungați în exil. Roma necruțătoare simțea acum puterea teribilă a acelor pe care ea îi învățase să aibă plăcere în fapte sângeroase.” (TV 283).
- Influența restrictivă a Duhului Sfânt a fost retrasă, iar Franța s-a prăbușit într-o stare de dezordine teribilă. Religia, legea, ordinea socială, familia, statul și biserica au fost toate distruse, iar rezultatele au fost teribile. Proverbele 1:24-32

Miercuri

- Ne este de folos să comparăm Scriptura cu Scriptura? Isaia 28:10. În lecția de astăzi, un pasaj din Daniel care era mai ușor de înțeles ne-a ajutat să înțelegem un pasaj mai dificil din Apocalipsa. Daniel și Apocalipsa vorbesc despre multe dintre aceleași lucruri și este foarte util să le studiem împreună. Vrea Dumnezeu să înțelegem profeția? Apocalipsa 1:3; Matei 24:15

Joi și vineri

- Cum ajungem la concluzia că cei doi martori din Apocalipsa 11 sunt Vechiul și Noul Testament? Așa cum ar trebui să facem întotdeauna, să lăsăm Biblia să se interpreteze singură:
 - 1.) (versetele 2, 3) Cei doi martori profetesc în sac timp de 1 260 de zile. Pentru interpretarea Bibliei cu privire la această perioadă de timp, vezi lecția de miercuri.
 - 2.) (versetul 3) Cei doi martori profetesc timp de 1 260 de zile îmbrăcați în sac. Sacul este ceea ce purtau oamenii din timpurile biblice atunci când li se întâmpla ceva teribil. Geneza 37:31-34; 2 Împărați 19:1-5; Estera 4:1-4
 - 3.) (versetul 4) Cei doi martori mai sunt numiți și doi măs-

lini și două sfeșnice. A se compara cu Zaharia 4:11-14. Uleiul provine de la măslini, iar acel ulei este ars într-o lampă (care stă pe un sfeșnic). Psalmul 119 numește Cuvântul lui Dumnezeu o lampă și o lumină.

- 4.) (versetele 5,6) Cei care îi vor răni pe cei doi martori vor primi plăgi cumplite. Apocalipsa 22:18,19 explică acest lucru mai departe, spunând că cei care încearcă în vreun fel să schimbe profețiile din Apocalipsa vor avea parte de plăgile descrise în Apocalipsa. Pentru o descriere a acestora, citiți Apocalipsa 16 și apoi comparați acest capitol cu Apocalipsa 11:5,6.
- 5.) (versetul 7) Când cei doi martori își vor termina mărturia [în sac, adică la sfârșitul celor 1 260 de zile], fiara din adâncuri va lupta împotriva lor și îi va ucide. Adâncul este locul în care este aruncat balaurul, care este însuși Satana. Apocalipsa 20:1-3. Așadar, Satana va lupta împotriva celor doi martori și îi va ucide.
- 6.) (versetul 8) Trupurile celor doi martori morți zac pe strada cetății celei mari, care, „din punct de vedere spiritual”, este Egiptul și Sodoma. Egiptul este cunoscut în Biblie pentru ateismul său. Exodul 5:2. Sodoma este cunoscută în Biblie pentru imoralitatea sa. Geneza 19:4-9. „Unde a fost răstignit și Domnul nostru” ar fi Ierusalimul. Faptele apostolilor 7:52
- 7.) (versetele 9-11) Cei doi martori vor fi morți timp de 3½ ani, iar cei care locuiesc pe pământ vor fi foarte fericiți că cei doi martori au murit.

- Este clar acum că cei doi martori se referă la Biblie - în special la cele două mari diviziuni ale Bibliei, Vechiul și Noul Testament?

- „Cei doi martori reprezintă Scripturile Vechiului și Noului Testament. Amândouă sunt marturii importante cu privire la originea și perpetuitatea Legii lui Dumnezeu. Amândouă mărturisesc despre Planul de mântuire. Tipurile, jertfele și profețiile Vechiului Testament arată înainte către Mântuitorul care avea să vină. Evangheliile și epistolele Noului Testament vorbesc despre un Mântuitor care a venit exact în felul profetizat, prin tip și prin profeție.” (TV 267).

- Nu-i așa că este foarte clar că această profeție a războiului împotriva Cuvântului lui Dumnezeu se referă la Revoluția Franceză? „Această profeție și-a găsit împlinirea cea mai exactă și mai izbitoare în istoria Franței.” (TV 269).

Apel

- Istoria Franței arată foarte clar rezultatele lăsării deoparte a Cuvântului lui Dumnezeu. Este un avertisment pentru toți cei care vor călca pe urmele ei - arătând rezultatul final al unui astfel de comportament.

- Veți alege să vă supuneți lui Dumnezeu și Cuvântului Său?

Duminică, luni și marți

• Această parte a lecției se referă la femeia din Apocalipsa 17. La fel cum am făcut săptămâna trecută cu cei doi marțori, vom lăsa Biblia să se interpreteze singură.

• Femeia - Cum știm că femeia este un simbol pentru o biserică?

1.) În Vechiul Testament, Dumnezeu se referă adesea la poporul Său ca la o femeie. Pentru un singur exemplu în acest sens, citiți Ezechiel 16. De asemenea, Osea 2:19; Ieremia 3:14.

2.) În Noul Testament, Pavel a scris că dorea să prezinte Biserica lui Hristos ca pe o „fecioară curată” (2 Corinteni 11:2). Biserica va fi mireasa pură și sfântă a lui Hristos. Efeseni 5:25-27

3.) Apocalipsa 12 descrie războiul dintre „balaur” și „femeie”. Este clar că balaurul este un simbol al lui Satana, iar femeia este un simbol al poporului lui Dumnezeu de pe pământ - Biserica Sa.

• Apocalipsa descrie două tipuri de femei: O femeie pură - acoperită de soare, strălucitoare, îmbrăcată în alb curat. Apocalipsa 12:1. O femeie necurată - îmbrăcată cu purpură și stacojiu, ținând în mână o cupă „plină de spurcăciuni și de necurățiile curviei ei”. Apocalipsa 17:4. Ieremia 3:20; Ezechiel 16:8,13-15,32. Ce reprezintă roșul? Isaia 1:18

• Există doar două grupuri de oameni - cei care ascultă de Dumnezeu și cei care ascultă de Satana. Romani 6:16. Așadar, dacă o femeie pură este un simbol al poporului lui Dumnezeu, al Bisericii Sale, atunci o femeie necurată ar fi un simbol al poporului lui Satana - o biserică contrafăcută.

• Șezând pe multe ape - Ce înseamnă „multe ape” în profetie? Apocalipsa 17:15. Această biserică falsă „stă pe” (sau își trage sprijinul din...) și controlează multe națiuni și grupuri de oameni.

• Necinstită - O femeie necinstită este o femeie imorală. Ea nu este loială soțului ei. Atunci când poporul lui Dumnezeu nu îi este loial, ci se închină la dumnezei falși, i se aplică același cuvânt: „curvă”. Ieremia 3:20; Iacov 4:4. Vezi, de asemenea, Ezechiel 16 și Osea.

• Din nou, vedem cât de util este să lăsăm Biblia să se interpreteze singură. Aceste puncte, împreună cu altele menționate în lecție, arată foarte clar că femeia necurată din Apocalipsa 17 este papalitatea.

• Mai jos sunt câteva selecții din Tragedia veacurilor, care ne ajută să înțelegem Apocalipsa 17:

• Purpuriu, stacojiu, auriu - „Purpura și stacojiul, aurul, diamantele și pietrele prețioase descriu în mod viu măreția și pompa, mai mult decât împărătească, desfășurată de scaunul trufaș al Romei.” TV 382

• Beată de sângele sfinților - „Și despre nici o altă putere nu s-a putut spune în realitate că a fost „îmbătată de sângele sfinților” ca despre această biserică, care i-a persecutat cu atâta cruzime pe urmașii lui Hristos.” TV 382

• Preacurvie/regii pământului - „Biserica iudaică devenise deja o desfrânată, ca urmare a depărtării de Domnul și a alianței cu păgânii; iar Roma care a decăzut în același fel, deoarece a căutat sprijin la puterile pământești, va primi aceeași condamnare.” TV 382.

Miercuri și joi

• Biblia a prezis că va veni o vreme când oamenilor nu le va plăcea adevărul. Ce aveau să facă pentru a evita să audă adevărul? 2 Timotei 4:3,4

Vineri

• Se schimbă oare planul lui Dumnezeu pentru salvarea oamenilor? Poate că cel mai cunoscut rezumat al planului „actual” de mântuire al lui Dumnezeu se găsește în Efeseni 2:8,9. Așadar, suntem mântuiți prin har, prin credință. Citiți Evrei 11. Același lucru se spune despre toți, de la Abel la David, precum și despre o mulțime de oameni care au trăit mai târziu și cărora nu le știm numele. Toți acești eroi din Vechiul Testament au trăit „prin credință”. Citiți acum Habacuc 2:4; Evrei 10:38; Romani 1:17; Galateni 3:11. Este același lucru peste tot în Biblie: Mântuirea se găsește numai prin credința în Isus. Există vreo altă cale de a fi mântuit? Faptele apostolilor 4:12

• Așadar, câte *dispensațiuni* există? Într-adevăr, sunt doar două. Înainte de vremea lui Isus, oamenii așteptau cu nerăbdare, prin credință, moartea Sa viitoare pentru ei. Acum, după vremea în care Isus a trăit pe pământ, noi privim înapoi, prin credință, la moartea Sa deja împlinită pentru noi.

• „Adevărul lui Dumnezeu este același în toate timpurile, deși dezvoltat în mod diferit, pentru a răspunde nevoilor poporului Său în diferite perioade” (RH, 2 martie 1886)

Apel

• Satana este foarte ocupat încercând să convingă cât mai mulți oameni să aparțină bisericii sale contrafăcute. De aceea, Dumnezeu trimite aceste două mesaje urgente către lume: Apocalipsa 14:8; 18:1-5.

• Cum ajutați voi la răspândirea acestor mesaje?

„Semne de avertizare”

Prezentare generală

• Lecția din această săptămână trece în revistă trei semne majore pe care Dumnezeu le-a trimis pentru a-i avertiza pe oameni că a doua venire a lui Isus era aproape. Lecția oferă o descriere excelentă a semnelor în sine, așa că, în acest ghid pentru instructori, ne vom concentra asupra unor materiale importante din Biblie referitoare la cea de-a doua venire a lui Isus.

• Cât de important este subiectul celei de-a doua veniri a lui Isus în Biblie? Foarte important. De la un capăt la altul al Bibliei, cea de-a doua venire a lui Isus este un subiect foarte important. Rugați elevii să se ofere voluntari pentru a citi următoarele texte și discutați.

- 1.) Enoh a predicat despre ea cu mult înainte de Potop. Iuda 14,15
- 2.) În timp ce Iov era în mare suferință, el aștepta cu nerăbdare acea zi. Iov 19:25-27 3.) Scriitorii psalmilor au anticipat acea zi măreață. Psalmii 50:2-4; 96:11-13
- 4.) Isaia a profetizat despre bucuria acelei zile. Isaia 26:19; 25:8,9
- 5.) Habacuc a descris în mod grafic viziunea sa despre apariția lui Isus. Habacuc 3:3-13
- 6.) Isus i-a consolât pe ucenicii Săi cu promisiunea că va veni din nou. Ioan 14:1-3
- 7.) Imediat după ce Isus S-a înălțat la cer, doi îngeri le-au reamintit ucenicilor că același Isus avea să revină. Faptele apostolilor 1:9-11
- 8.) Apostolul Pavel s-a străduit să-i înveselească pe credincioșii din Tesalonic cu asigurarea revenirii lui Isus. 1 Tesaloniceni 4:16-18. De asemenea, el a numit-o „acea speranță binecuvântată.” (Tit 2:13)
- 9.) Și Ioan, în penultimul verset din Biblie, spune că așteaptă cu mare nerăbdare revenirea lui Isus. Apocalipsa 22:20

A doua venire a lui Isus a fost importantă și pentru reformatori. Iată câteva dintre gândurile lor despre aceasta. (Din TV 303.)

- **Martin Luther:** „Sunt convins cu adevărat că ziua judecării nu va întârzia trei sute de ani.”
- **Philipp Melancthon:** „Această lume îmbătrânită nu este departe de sfârșitul ei”.
- **Jean Calvin:** El i-a sfătuit pe creștini „să nu ezite a dori cu ardoare ziua venirii lui Hristos, ca cel mai remarcabil dintre toate evenimentele.”
- **John Knox:** „Nu a dus Domnul Isus trupul nostru în ceruri?”, spunea Knox, reformatorul scoțian, „și nu se va întoarce oare? Știm că El va reveni, și aceasta cu mare grabă.”

• **Nicholas Ridley:** „Fără îndoială, lumea — cred și de aceea spun — merge către sfârșit. Să strigăm în inimile noastre împreună cu Ioan, slujitorul lui Dumnezeu, către Mântuitorul Hristos: «Amin, vino Doamne Isuse.»”

• Ce se va întâmpla în momentul celei de-a doua veniri a lui Isus? De ce este atât de important? Ce spune Isus că va aduce cu El atunci când va veni? Apocalipsa 22:12. Cei neprihăniți vor primi răsplata lor dreaptă, iar cei nedreți vor primi condamnarea lor dreaptă.

• Isus a ilustrat grafic acest eveniment în parabola Sa despre oi și capre. Cum vor fi răsplătiți cei neprihăniți? Dar cei răi? Matei 25:31-46

• Cum se vor simți cei neprihăniți când Îl vor vedea pe Isus? Isaia 25:9

• Ce vor simți cei răi când Îl vor vedea pe Isus? Apocalipsa 6:16. Îi vor ajuta banii lor? Isaia 2:19-21; Țefania 1:18

Duminică-vineri

• După ce am studiat aceste versete care vorbesc despre a doua venire a lui Isus, ne e clar de ce Dumnezeu a considerat că este atât de important să trimită aceste trei semne. Dumnezeu nu a vrut ca oamenii să fie surprinși de revenirea lui Isus. Amos 3:7. El a vrut ca oamenii să știe că momentul venirii Sale era aproape.

• Semnele au venit exact la momentul prezis de Isus (Matei 24:29) și în ordinea exactă în care au fost prezise (Apocalipsa 6:12,13).

Apel

• Au trecut mai bine de 175 de ani de la stelele căzătoare - ultimul dintre cele trei mari semne.

• Dacă venirea Sa era aproape atunci, cât de aproape este de noi astăzi! Nu trebuie să ne descurajăm din cauza aparentei întârzieri. Nici nu ar trebui să devenim leneși și să punem venirea Sa într-un viitor îndepărtat. De ce Își „întârzie” Isus venirea? 2 Petru 3:8-13

• „Sfârșitul este foarte aproape. Noi, cei care cunoaștem adevărul, ar trebui să ne pregătim pentru ceea ce în curând va izbucni peste lume ca o surpriză copleșitoare.... Acel timp este aproape. Încă puțin timp și Îl vom vedea pe Rege în frumusețea Sa. Încă puțin timp, și El îi va prezenta pe cei credincioși ai Săi „fără cusur înaintea prezenței gloriei Sale, cu o bucurie nespuse de mare.” (RH, 22 noiembrie 1906)

• Vă pregătiți?

Duminică, luni și marți

- Săptămâna trecută am studiat trei semne uimitoare pe care Dumnezeu le-a trimis pentru a-i avertiza pe oameni că vremea venirii lui Isus era aproape. Care au fost aceste semne?
- În aceeași perioadă istorică, a existat și un interes nou și mult mai mare pentru înțelegerea profețiilor referitoare la apropiata revenire a lui Isus.
- Dumnezeu dorea ca toată lumea să știe despre revenirea în curând a lui Isus. În lecția din această săptămână vom vedea cum a făcut El acest lucru posibil.
- Este ușor să ne gândim că predicarea lui William Miller în America a fost principalul exemplu în acest sens, dar nu a fost așa. Dumnezeu a ridicat și alți mesageri în multe părți ale lumii pentru a vesti revenirea Sa.
- Joseph Wolff - El a fost crescut într-o casă evreiască stric-tă. La vârsta de șapte ani, un prieten creștin l-a încurajat să citească Isaia 53. A făcut acest lucru și a devenit convins că Isus din Nazaret era Mesia. La vârsta de unsprezece ani a plecat de acasă și a devenit, în cele din urmă, catolic, plăn- nuind să se întoarcă ca misionar pentru evrei. Mai târziu, a devenit protestant și, la scurt timp, și-a început activitatea de misionar. El credea că Isus va reveni în anii 1840 și a predicat acest mesaj în întreaga lume - de la Congress Hall, din Washington, D.C., până la grupuri izolate de oameni, din locuri precum Yemen și Asia Centrală.
- Preot anonim - Într-o altă parte a Asiei Centrale, un preot tătar l-a întrebat pe un misionar când se va întoarce Isus. Când misionarul a spus că nu știe, preotul a părut foarte surprins și a spus că studiul său despre profeții l-a făcut să creadă că Isus se va întoarce în jurul anului 1844.
- Manuel de Lacunza - a fost un iezuit spaniol și preot ro- mano-catolic care lucra în America de Sud. A început să studieze Biblia și și-a dat seama că venirea lui Isus urma să fie foarte curând. A fost profund impresionat și simțea că trebuie să împărtășească ceea ce învățase, dar nu a vrut să aibă probleme cu Biserica Catolică, așa că și-a scris cartea folosind un pseudonim.
- Robert Winter - Era originar din Anglia, dar a aflat des- pre revenirea lui Isus în timp ce locuia în America. Apoi s-a întors în Anglia pentru a împărtăși vestea bună acolo. Mulți alții, inclusiv 700 de slujitori ai Bisericii Anglicane, au pre- dicat același mesaj.
- Johann Bengel a lucrat în Germania cu aproximativ 100 de ani înainte de această perioadă. Studiul său despre pro- feție l-a determinat să plaseze data celei de-a doua veniri în anii 1840. Scrierile sale despre profeție erau încă în circula- ție în aceeași perioadă, când și restul lumii auzea mesajul.

- Gausson - el a studiat profețiile și a lucrat în Geneva, El- veția, pentru a-și răspândi convingerea că Isus va veni în curând. A început prin a învăța un grup de copii, reușind astfel să le trezească interesul părinților acestora. Mai târziu, a publicat ceea ce îi învățase pe copii; și, întrucât era un material pe care îl predase copiilor, nimeni nu l-a putut res- pinge spunând că era prea greu de înțeles! Luca 10:21
- Copiii predicatori - În Scandinavia, mesajul despre ve- nirea în curând a lui Isus a fost predicat pe scară largă, dar conducătorii bisericii de stat au pus mulți predicatori să fie aruncați în închisoare. Atunci Dumnezeu a făcut o minu- ne neobișnuită: a folosit copii pentru a predica. Unii aveau doar șase sau opt ani; și, pentru că erau copii, guvernul nu i-a putut opri să vorbească. Luca 19:40

Miercuri, joi și vineri

- William Miller a fost crescut bine de mama sa, dar mun- ca ei bună a fost parțial anulată de alegerea proastă a priete- nilor și a lecturilor, pe măsură ce a crescut.
- Probabil că Miller nu credea că era ceva în neregulă cu prietenii lui. Ei erau „în mare parte buni cetățeni și oameni cu o dispoziție umană binevoitoare” (TV 318). Dar ei l-au determinat să nu creadă în Biblie. Erau ei cu adevărat prie- teni buni? Psalmii 119:113
- Cât de atenți trebuie să fim să ne păzim mintea și să ne alegem doar prietenii care ne vor încuraja în credința în Dumnezeu și în Cuvântul Său! 1 Petru 5:8; Proverbele 4:23

Apel

- Dacă ați decide cum să răspândiți în toată lumea vestea apropiatei reveniri a lui Isus, v-ați gândi să folosiți persoanele menționate în lecția din această săptămână?
 - Wolff era fiul unui rabin evreu.
 - Lacunza era preot catolic și iezuit.
 - Unii copii predicatori aveau doar câțiva ani.
 - Miller nu credea că Dumnezeu are vreo legătură cu ceea ce se întâmplă pe acest pământ.
- De ce Dumnezeu folosește adesea în slujba Sa oameni care nu par să fie excepționali? 1 Corinteni 1:26-29
- „Și la fel ca în primele veacuri, adevărurile deosebite pen- tru zilele noastre nu se găsesc la cei investiți cu autoritate eclesastică, ci la bărbații și femeile care nu se socotesc prea învățați și nici prea înțelepți ca să mai creadă în Cuvântul lui Dumnezeu.” (PDH 79).
- Vreți ca Dumnezeu să vă poată folosi? Vă veți ruga, așa cum a făcut Pavel: „Doamne, ce vrei să fac?”. Faptele apos- tolorilor 9:6. Și apoi, veți asculta îndemnul: „Să faceți orice vă va zice”? Ioan 2:5

„Predicarea revenirii”

Duminică și luni

• Ar putea părea uimitor că William Miller a putut descoperi atât de multe prin studiul Bibliei. Dar nu a existat nimic special în modul în care și-a dobândit cunoștințele. Tot ceea ce a făcut el putem face și noi dacă studiem cu rugăciune și smerenie, așa cum a făcut el. Cum puteți aplica aceste principii în propriul vostru studiu biblic?

• Are Dumnezeu preferințe? Faptele apostolilor 10:34. Este Dumnezeu la fel de dornic să ne învețe din Cuvântul Său ca și pe Miller? Ieremia 33:3

• Iată cum a studiat Miller Biblia (TV 320):

— El a făcut tot posibilul să lase deoparte toate ideile proprii. Este important ca Biblia să fie învățătorul nostru și să nu mergem la Biblie pentru a căuta dovezi care să ne susțină ideile. Ar trebui să căutăm ideile lui Dumnezeu - adevărul.

— Nu a folosit comentarii. Unele comentarii sunt mai bune decât altele, dar cel mai bine este să studiem Biblia înșasi, nu ceea ce crede altcineva despre ea.

— El a comparat Scriptura cu Scriptura folosind referințele marginale și o concordanță. Dacă juniorii nu știu deja, arătați-le cum să folosească o concordanță și referințele încrucișate care se găsesc în majoritatea Bibliilor.

— El a studiat într-un mod regulat, metodic. Cu siguranță, diferite stiluri de studiu vor funcționa mai bine pentru diferite persoane, dar studierea Bibliei fără un scop sau un obiectiv definit nu va fi nici pe departe la fel de utilă.

— Nu a mers mai repede decât putea înțelege pe deplin fiecare text. Dacă studiem într-o manieră grăbită sau superficială, cu siguranță vom pierde mult.

— A lăsat versetele pe care le putea înțelege cu ușurință să le interpreteze pe cele mai dificile. În mod surprinzător, mulți oameni din ziua de azi fac exact contrariul!

— Se gândea cu atenție la fiecare cuvânt din versetul pe care îl studia. Acest tip de studiu amănunțit necesită răbdare, concentrare și multă muncă grea, dar rezultatele sunt neprețuite.

— El studia întotdeauna cu rugăciune serioasă. Este Cuvântul lui Dumnezeu, așa că ar trebui să-I cerem ajutorul pentru a-l înțelege. Nu-l putem înțelege fără ajutorul Său.

• Explicați profetia celor 2 300 de zile din Daniel 8 și 9. O referință excelentă este TV 324-328. O cronologie utilă se găsește în lecția înșasi.

Martți

• De ce a fost atât de important pentru Miller să împărtășească ceea ce a învățat? De ce nu ar fi fost suficient să știe aceste lucruri pentru el însuși? Ezechiel 33:8,9

Miercuri, joi și vineri

• Ce fel de trezire a produs predicarea lui Miller? Oameni care nu mai veniseră la biserică de ani de zile au început să vină. Au început întâlniri de rugăciune. Magazinele de băuturi alcoolice și casele de jocuri de noroc s-au închis. A existat o schimbare definitivă în bine în rândul oamenilor care i-au acceptat opiniile. Predicarea lui Miller a înălțat Legea lui Dumnezeu. Romani 3:31

• Mai mult, „n-a fost o emanație bizară, ci o solemnitate aproape generală asupra minții oamenilor. Lucrarea lui, asemănătoare cu cea a primilor reformatori, tindea mai degrabă să convingă și să trezească conștiința, decât doar să stimuleze emoțiile.” (TV 332).

• Acesta este un alt semn al unei adevărate renașteri. Observați cum au reacționat aceste personaje biblice atunci când au avut o viziune asupra lucrurilor cerești: Daniel 10:8; Iov 42:6; Isaia 6:5; Apocalipsa 1:17.

• Prea multe „treziri” religioase din zilele noastre îi fac pe oameni să creadă că Legea lui Dumnezeu nu contează. Tot ce produc ele este o emoție temporară.

• Predicarea lui Miller a produs, de asemenea, destul de multă opoziție. Vedeți TV 335-337. Este aceasta ceva nou? Evrei 11:32-40

• Dar de ce predicarea despre venirea în curând a lui Isus ar crea o opoziție atât de hotărâtă? „Cei care nu-L iubesc pe Mântuitorul sunt aceia care doresc ca El să rămână acolo și nu poate fi o dovadă mai convingătoare că bisericile s-au depărtat de Dumnezeu decât supărarea și frământarea provocată de această solie trimisă de Cer.” (TV 340).

• Și cum au ajuns bisericile să fie atât de departe de Dumnezeu, încât să nu dorească ca Isus să se întoarcă? „Spiritul conformismului lumesc invadează bisericile din întreaga creștinătate” (TV 388). Amintiți-vă că biserica creștină timpurie a devenit coruptă atunci când a ales să devină din ce în ce mai mult ca păgânii din jur. Același lucru se întâmplă și astăzi cu bisericile. Este ușor să devenim din ce în ce mai mult ca lumea din jurul nostru? Ce ar trebui să facem în schimb? Romani 12:2

Apel

• „Cei care nu-L iubesc pe Mântuitorul sunt cei care doresc ca El să rămână departe” (TV 340). Gândiți-vă serios la această propoziție. Acum luați în considerare această întrebare: Vreți cu adevărat ca Isus să se întoarcă?

• Cum ați fi răspuns dacă ați fi ascultat predica lui Miller? V-ați fi pocăit repede și cu bucurie de toate păcatele voastre sau ați fi ales să vă agățați de ele și să vă luptați, în schimb, cu mesagerul?

• Isus se va întoarce în curând. Acum este momentul să vă pocăiți, să vă îndepărtați de păcat și să trăiți așa cum I-ar plăcea lui Isus.

BIBLIA MEA SPUNE

PRINCIPII ȘI SUGESTII PENTRU PROGRAM

De ce Școala de Sabat?

Care este misiunea noastră ca lideri și instructori? Cine ar putea să ne definească mai bine misiunea decât Marele Învățător!

Isus a spus: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.” Matei 28:19

Isus poate da această însărcinare deoarece El este Atotputernic. Noi putem accepta această însărcinare pentru că El va fi cu noi până la sfârșitul veacului.

„Ca cea mai înaltă pregătire pentru lucrarea voastră [ca instructori], vă invit să urmăriți cuvintele, viața, metodele Învățătorului învățătorilor. Vă invit să-L luați pe El în considerare. Iată idealul vostru. Priviți-L și permiteți-I să rămână în voi până când Spiritul Învățătorului divin va lua în stăpânire inima și viața voastră. Acesta este secretul puterii asupra elevilor voștri. Reflectați-L pe El.” (*Educație*, p. 282)

Aceasta este o provocare minunată – să-L ascultăm pe Isus – și ni s-au oferit cele mai bune resurse pentru a face lucrul acesta. Pe lângă studierea cu atenție a Bibliei, faceți o prioritate din achiziționarea și citirea următoarelor cărți scrise de Ellen G. White:

- *Sfaturi pentru lucrarea Școlii de Sabat*
- *Parabolele Domnului Hristos*
- *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*
- *Hristos, Lumina lumii*
- *Educație*
- *Divina vindecare*

Doar o oră!

Ce trebuie făcut pentru ca această oră să conteze pentru veșnicie? E nevoie de multă atenție și de o pregătire temeinică. Nu există loc de pregătire în ultimul moment. „Fiecare moment este de aur.” (*Sfaturi pentru lucrarea Școlii de Sabat*, p. 111)

În pregătirea noastră, este de dorit să găsim modalități prin care să captăm interesul fiecărui copil și să-i păstrăm atenția prin programe care să-l ajute să deprindă principii transformatoare de viață. Nu putem permite ca timpul petrecut la Școala de Sabat să fie doar pentru divertisment. Deși ar trebui să fie un timp distractiv și interactiv, dacă copiii s-au distrat nu înseamnă neapărat că ora de Școală de Sabat a avut succes.

Scopul acestui *Ghid al instructorului* este de a vă ajuta să pregătiți programe interesante și relevante pentru juni-

orii pe care-i aveți în grijă. Amintiți-vă că este privilegiul vostru să lucrați cu Marele Învățător pentru a descoperi cum să ajungeți cel mai bine la inima elevilor încredințați! Fie ca Domnul să vă binecuvânteze!

Instructorul

Trebuie să ne uităm în oglindă, să ne ascultăm și să luăm în considerare gândurile și acțiunile noastre. Apoi să întrebăm: „Aceasta este ceea ce vreau ca elevii mei să reflecte?” Copiii vor reflecta fie pe Isus, fie lumea. „Standardele noastre nu trebuie să fie doar puțin peste standardele lumii, ci trebuie să facem o distincție clară. Motivul pentru care avem o influență atât de mică este că a existat o diferență atât de mică între practicile noastre și cele ale lumii.” (*Mărturii pentru comunitate*, vol. 7, p. 147)

Elevii Școlii de Sabat își copiază instructorii; prin urmare, instructorul „se va strădui el însuși să fie tot ceea ce își dorește ca elevii săi să devină”. (*Sfaturi pentru lucrarea Școlii de Sabat*, p. 104) Exemplul unui profesor poate determina un copil să-și scuze propria ambiție neîntemeiată sau îi poate arăta frumusețea atractivă a vieții creștine.

„Fie ca instructorul Școlii de Sabat să se îmbrace cu simplitate; să arate frumusețea naturalului și a adevărului, în contrast cu falsul și artificialul.” (*Testimonies on Sabbath School Work*, p. 34)

Rugați-vă pentru o influență asemănătoare cu cea a lui Hristos asupra elevilor voștri. În conversație, îmbrăcămintă, în activități încadrate sau nu de lecție, aveți în vedere să dați un exemplu asemănător lui Hristos. Arătați că există o distincție clară între calea cerului și calea lumii. Nu lăsați nicio impresie lumească asupra minților lor în curs de dezvoltare. Îmbrăcați-vă simplu și modest, fără bijuterii. Folosiți un limbaj curat și elevat, evitând conversațiile ușoare. Fiți amabili, atenți și curtenitori.

Copiii sunt atrași de creștinismul autentic. Aceștia intră într-o perioadă în care presiunea colegilor este din ce în ce mai mare, așa că au nevoie de toate influențele pozitive pe care le putem da!

Reverența

Adevărata reverență este răspunsul natural de respect și apreciere față de Dumnezeu. Cu toate acestea, reverența/respectul se adoptă pe măsură ce copiii sunt învățați sau copiază ceea ce văd. Dacă adoptă sau nu spiritul

de venerație depinde, într-o mare măsură, de exemplul liderilor, al profesorilor și al părinților.

„Nu putem să le propovăduim copiilor ceva și să practicăm altceva, pentru că ei vor face mai degrabă ce facem noi decât ce spunem noi. Cel mai bun mod de a preda respectul este să fii respectuos.” (*Child Evangelism*, p. 79)

Dumnezeu, Cuvântul Său și casa Lui sunt sacre, sfinte, iar tot ceea ce facem și spunem trebuie să îi ajute pe copii să-și amintească acest lucru.

Materiale vizuale și alte tipuri de materiale

Simțurile sunt cele care își pot pune amprenta asupra minții noastre. Ceea ce vedem are un efect mult mai durabil decât ceea ce auzim. Cât de important este, așadar, ca ceea ce vede un copil la Școala de Sabat să întărească adevărurile Scripturii pe care le învață!

„Adevărul trebuie îmbrăcat într-un limbaj simplu, curat și demn, iar ilustrațiile folosite ar trebui să aibă un caracter asemănător.” (*Sfaturi către editori*, p. 166)

„Imaginile care reprezintă scene biblice nu ar trebui să aibă un design de slabă calitate.” (*Sfaturi către editori*, p. 167)

„Sper că publicațiile noastre nu vor ajunge să semene cu reviste caraghioase”. (*Sfaturi către editori*, p. 172)

„Să ne ferească Dumnezeu să facem pe plac diavolului, micșorând standardul adevărului etern și folosind ilustrații de care bărbații, femeile și copiii ar putea face haz”. (*Sfaturi către editori*, p. 167)

Nu plantați niciodată idei în mintea copiilor despre cum să fie necuviincioși în biserică sau lipsiți de respect față de Dumnezeu și față de Cartea Sa sfântă. Nicio povestire nu ar trebui să-și bată joc în vreun fel de o persoană cu handicap. Nicio povestire sau lucrare de artă nu ar trebui să le ofere copiilor idei despre cum să fie indecenți sau impertinenți – ei au deja suficiente idei! Nu citiți, nu spuneți și nu distribuiți materiale care pot da exemple de porecle și insulte, sau care detaliază neascultarea și lipsa de respect. O povestioară poate transmite că un copil a fost grosolan cu mama sa, fără a detalia ce i-a spus copilul părintelui.

Curat și îngrijit

Când un junior intră în camera destinată Școlii de Sabat, acesta ar trebui să simtă că locul respectiv este dedicat închinării lui Dumnezeu, pentru că este prezentă o atmosferă sacră și sfântă.

Dumnezeu iubește frumosul, iar tot ceea ce este asociat cu numele Domnului și cu închinarea Sa ar trebui să fie îngrijit, curat și frumos. Cum să vadă juniorii frumusețea religiei într-o cameră neprimitoare și neatractivă sau într-o atmosferă lipsită de frumusețe?

Vopsiți pereții, dacă este necesar! Spălați ferestrele! Scăpați de pânzele de păianjen! Curățați podelele! Înlo-

cuiți becurile arse! Ștergeți praful de pe mobilă! Îndreptați scaunele și așezați cărțile de cântări pe un raft sau sub scaune! Rugați-i pe juniori să vă ajute! Dându-le responsabilități, ei vor fi încurajați să-și păstreze curată camera.

Încăperile destinate Școlii de Sabat nu ar trebui să fie destinate depozitării altor lucruri – acestea ar trebui depozitate în altă parte. Este recomandat să aveți în cameră un dulap ordonat sau un suport cu bibliorafturi, dar nu ar trebui să existe cutii de carton sau lucruri de aruncat.

Schimbați recuzita cel puțin o dată pe trimestru! Ocazional, rearanjați scaunele! Dacă biserica de care aparțineți nu are un buget adecvat pentru Școala de Sabat, sugerați proiecte prin care copiii să facă rost de fonduri pentru a transforma camerele Școlii de Sabat în încăperi atractive!

Pe măsură ce îi ajutăm pe juniori să iubească Școala de Sabat, ei vor iubi Sabatul și locul de închinare. O Școală de Sabat bine organizată și bine condusă are o influență irezistibilă asupra vieții lor.

Disciplina

Juniorul vă va respecta în măsura în care stimulați cel mai bun comportament al său. Cel mai sigur și cel mai rapid mod de a pierde respectul juniorilor este să le permiteți să se comporte cum nu trebuie. Ei se așteaptă ca liderii să fie cei care mențin ordinea și disciplina.

Adesea, noi suntem cei care creăm probleme disciplinare chiar înainte ca ora Școlii de Sabat să înceapă. Când copiii ajung înaintea instructorilor, fiți siguri că își vor umple timpul cu propriile activități și idei!

Planurile de studiu și materialele ar trebui să fie pregătite, astfel încât, pe măsură ce vin juniorii, instructorii să le poată acorda toată atenția, având ceva pregătit pentru ei. Consultați sugestiile „Înainte de oră” în paginile următoare!

Așa cum scria Eric B. Hare în cartea sa, *Those Juniors*: „Nu este suficient să mergi la Școala de Sabat sperând că totul va decurge bine; trebuie, de asemenea, să mergi pregătit pentru ce e mai rău.” (p. 89)

Comportamentul problematic va fi mult diminuat dacă programul este interesant și decurge de la sine. Cu o pregătire adecvată, copiii nu vor dori să rateze nimic.

✓ Legați prietenii cu juniorii. Câștigați-le încrederea. Pe măsură ce veți face acest lucru, veți observa că ei vor dori să vă ajute, comportându-se frumos.

✓ Păstrați atmosfera de închinare și ajutați-i să-și aducă aminte de prezența lui Isus și a îngerilor.

✓ Așezați copiii care fac probleme la distanță unul față de celălalt.

✓ Stabiliți reguli simple și aplicați-le constant.

✓ Determinați-i pe juniori să vă ajute într-un fel sau altul.

Ne-a fost dor de tine!

Trimiteți o carte poștală (sau o felicitare confecționată în cadrul Școlii de Sabat) copiilor care au lipsit de la Școala de Sabat. Spuneți-le că v-au lipsit și că așteptați să vă vedeți săptămâna următoare. Aduceți-vă aminte de zilele de naștere ale juniorilor, trimițându-le o felicitare sau sunându-i! Interesați-vă de fiecare copil în parte!

Vizitatori

Spuneți „Bun venit!” fiecărui vizitator. Asigurați-vă că sau un studiu pe care să îl ia acasă cu ei și spuneți-le că v-ar plăcea să revină. Dacă este posibil, faceți rost de datele lor de contact pentru a le face o vizită, pentru a le trimite o scrisoare sau a-i suna.

Sugestie de program

Este recomandat ca durata lecției (după perioada de pregătire) să fie de 75 de minute (9:30-10:45). Dacă este necesar, ajustați programul în funcție de nevoile locale.

- „Înainte de oră” (15-20 minute)
- Începeți la timp!
- Laudă prin cântec (10 minute)
- Misiune și daruri (10 minute)
- Rugăciune (5 minute)
- Activitate cu clasa (10 minute)
- Planificarea activităților pentru exterior (10 minute)
- Lecția biblică (30 de minute)

Înainte de oră

Instructorul ar trebui să fie la biserică, în încăperea destinată Școlii de Sabat, cu cel puțin 20 de minute înainte de începerea orei. Toate pregătirile trebuie făcute înainte de Sabat.

Faceți din perioada „înainte de oră” ceva atât de special încât copiii să-și dorească să fi ajuns acolo mai devreme. Juniorii sunt suficient de mari pentru a fi gata la timp pentru Școala de Sabat și pentru a-i ajuta pe frații lor mai mici, astfel încât familia lor să poată ajunge la biserică la timp (sau chiar mai devreme).

• Citiți în fiecare săptămână un capitol dintr-o povestire mai lungă, finalizând lectura la 9:30. Povestirea trebuie să fie una adevărată, de preferat, una cu un punct intrigant la sfârșitul fiecărui capitol, astfel încât copiii să-și dorească să audă și capitolul următor și să ajungă devreme în următorul Sabat. Dați-vă silința să citiți într-un mod captivant.

• Puneți-i să rezolve un puzzle despre lecția biblică din ziua respectivă.

- Învățați-i ceva interesant despre natură.

Începeți la timp!

Dacă Școala de Sabat este programată să înceapă la 9:30, atunci să înceapă la 9:30, chiar dacă este prezent doar un singur copil! Nu așteptați până când sunt „suficienți copii prezenți”. De ce ar încerca un copil să fie acolo la 9:30, dacă oricum nu se întâmplă nimic sau dacă nici măcar instructorul nu este acolo?

„Dacă este posibil, întâlnirea ar trebui să se deschidă la ora stabilită, fie că sunt prezenți mulți sau puțini.” (*Sfaturi pentru lucrarea Școlii de Sabat*, p. 170)

Laudă prin cântec

Asociați-vă cu cel mai bun pianist pe care îl puteți găsi. Asigurați-vă că pianul este acordat. Dacă nu aveți pianist sau pian, folosiți chitara sau alte instrumente muzicale, sau cereți unui pianist să vă înregistreze cântările pe care vreți să le cântați. Păstrați o atmosferă de reverență, dar fără întârzieri sau timpi morți.

Cântecele constituie o cale puternică către suflet, deoarece gândurile și acțiunile urmează muzicii. Nu putem fi atenți atunci când selectăm cântece, deoarece „ca parte a serviciului religios, cântarea este un act de închinare, la fel cum este și rugăciunea”. (*Educație*, p. 168) Cântecele cele mai bune sunt cele care conduc mintea juniorilor să adopte o atitudine de închinare, care învață adevăruri spirituale și care exprimă laude și recunoștință.

Melodiile pot fi pline de viață, dar nu ar trebui alese niciodată doar pentru că sunt antrenante sau „drăguțe”. Niciodată nu trebuie să fie auzite ritmuri rock sau cântece cu acțiuni care încurajează la lipsă de respect pentru lucrurile sfinte. Următoarele propoziții se referă la serviciile divine ale bisericii, dar principiile extrase se aplică și Școlii de Sabat.

„Melodia cântării, revărsată din multe inimi printr-un glas clar și distinct, este unul dintre instrumentele lui Dumnezeu în lucrarea de salvare a sufletelor. Toate serviciile divine ar trebui să se desfășoare cu solemnitate și evlavie, ca și cum am fi în prezența vizibilă a Maestrului adunărilor.” (*Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 492)

Un cântec ar trebui să transmită ceva; ar trebui să conțină un mesaj care merită timpul petrecut cântându-l. Nu ar trebui să fie o singură frază repetată mereu și mereu. Din când în când, opriți-vă și întrebați-vă elevii ce înseamnă un cuvânt dintr-un cântec sau despre ce au cântat în ultimul vers. De multe ori, nu vor ști, pentru că nu se gândesc la ce cântă. Încurajați-i întotdeauna să caute și să se gândească la cuvintele pe care le cântă. Citiți-le juniorilor următorul paragraf!

„Când ființele umane cântă cu spiritul și cu intelectul, muzicienii cerești se alătură în cântecele de mulțumire.” (*Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 143)

„Ca parte a serviciului religios, cântarea este un act de închinare, la fel cum este și rugăciunea. Într-adevăr, multe cântări sunt rugăciuni. Dacă copilul este învățat să

realizeze acest lucru, se va gândi mai mult la semnificația cuvintelor pe care le cântă, iar puterea lor îl va sensibiliza mai ușor.” (*Educație*, p. 168)

Includeți imnuri creștine adventiste. Din când în când, aflați ce imnuri vor fi cântate în timpul serviciilor divine și cântați-le și la Școala de Sabat. Discutați despre versurile imnurilor. Acest lucru dă semnificație serviciilor divine (ele nu sunt doar un ritual).

La momentele de laudă prin cântare puteți alege o tematică specifică. De exemplu, timp de o lună, puteți cânta imnuri advente timpurii sau puteți selecta cântări care să potențeze tema săptămânii sau a trimestrului.

Găsiți istoriile din spatele imnurilor și, în fiecare săptămână, spuneți câteva cuvinte despre ele. Pregătiți-vă din timp și desemnați câte un junior care să spună povestea imnului în Sabatul următor. Ghidul *The Companion to the SDA Hymnal* conține povestea din spatele fiecărui imn. Alegeți imnuri care au o poveste interesantă și relevantă și asigurați-vă că juniorul are acces la cărți sau la alte metode de a se documenta.

Vestea misionară

Timpul pentru misiune este ocazia perfectă de a vă ajuta elevii să devină conștienți de nevoile din casa lor, din comunitate și, mai ales, de peste granițe. Ajutați-i să devină conștienți de binecuvântările și provocările întâmpinate de lucrarea lui Dumnezeu în întreaga lume.

„Prezența unui spirit de sacrificiu în sprijinul succesului misiunii în străinătate este o modalitate sigură de a avansa lucrarea misionară din propria țară; pe lângă dependența de Dumnezeu, prosperitatea lucrării din țară se bazează, în mare măsură, pe influența lucrării evanghelice din țări îndepărtate.” (*Slujitorii Evangheliei*, p. 465)

Oferiți-le juniorilor perspectiva lucrării misionare – în țară sau peste hotare. Ajutați-i să vadă că Dumnezeu are o lucrare pentru ei. Arătați-le nevoia de mai mulți lucrători.

„Tinerii au posibilitatea ca, ieșind din Școlile noastre de Sabat și din colegiile noastre, să devină misionari pentru Dumnezeu. Ei au nevoie de cea mai bună pregătire și instruire spirituală.” (*Sfaturi pentru lucrarea Școlii de Sabat*, p. 86)

Nu citiți vestea misionară ca și cum nu ați mai citit-o înainte! Juniorii se plictisesc foarte repede. Și cum să nu o facă? Este plictisitor. Dacă aveți planificat ca unul dintre juniori să spună vestea misionară, faceți repetiție împreună înainte de Școala de Sabat. Asigurați-vă că știe să pronunțe toate cuvintele care nu-i sunt familiare. Oferiți-i sugestii despre cum să citească clar (nu mormăind) în fața celorlalți.

Folosiți hărți sau (de preferat) globul pământesc pentru a localiza țările menționate în vestea misionară.

Misionari locali. Aveți misionari în biserica locală? Se poate să aveți bătrâni care au fost misionari cu mulți ani în urmă și care ar putea să vă spună o experiență in-

teresantă. (Stabiliți o limită de timp!) Ați putea planifica din timp un „interviu” cu ei.

Global Mission este o altă organizație adventistă, cu istorisiri interesante și cu posibilități de a-i sponsoriza pe misionari. (www.global-mission.org)

Agenția Adventistă pentru Dezvoltare, Refacere și Ajutor (ADRA) arată cum se pot ajuta mulți oameni cu puțini bani. (www.adra.org)

Colecta pentru misiune

Vorbiți despre banii strânși la colectă și despre utilitatea lor. Încurajați-i pe juniori să câștige singuri banii de colectă, nu doar să primească bani de la părinți.

„Copiii trebuie educați să nu-și împlinescă toate dorințele. În fiecare casă ar trebui să existe o «cutie a dăruirii». Copiii ar trebui învățați să pună în ea mărunțișul pe care, altfel, l-ar fi cheltuit pe bomboane și alte lucruri inutile. Ei trebuie să fie învățați că există o mare lucrare de făcut pentru oamenii nevoiași și care suferă.” (*Curierul adventist*, 22 iunie 1905)

Ajutați-i pe juniori să se gândească la modalități prin care cheltuiesc banii fără să fie necesar. Chiar trebuie să cumpere pachetul acela de gumă de mestecat? Chiar au nevoie de o altă pereche de pantofi? Își vor economisi banii ca să poată oferi celorlalți?

Gândiți-vă la diferite modalități de a strânge colecta. Copiii ar putea așeza darurile lor într-un coș decorat cu elemente specifice Africii sau Asiei. Realizați un grafic care să arate cât de mult au oferit copiii, săptămână de săptămână, pentru proiectul lor special. Pentru fiecare leu pe care îl aduc copiii ca dar, ar putea fi construită o parte a unei biserici în miniatură (din cuburi, piese de lemn, Lego etc.) care să arate cum vor ajuta darurile lor la construirea unei biserici adevărate. La grupa de juniori, copiii ar putea fi diaconi, strângând darurile în timpul Școlii de Sabat, așa cum fac „adevărații” diaconi.

Timp pentru rugăciune

Încurajați-i pe copii să facă cereri pentru rugăciune. Tratați cererile lor în mod serios. Cererile ar putea fi notate într-un jurnal special de rugăciune. Când o rugăciune primește răspuns, notați acest lucru lângă cerere. Dacă sunt disponibile imagini referitoare la răspunsul la rugăciune, puneți-le și pe acestea în jurnalul de rugăciune.

Din când în când, dați câteva indicații sau idei despre cum să se roage sau pentru ce să se roage. Capitolul despre rugăciune din *Calea către Hristos* are idei excelente. Încurajați copiii să se roage pentru un misionar anume sau pentru un evanghelist cu literatură, nu doar pentru „misionari și colportori” în general. Cartea lui Carrol Shewmake, *Secretele Sanctuarului pentru rugăciunea personală*, oferă câteva idei interesante și utile pentru lecțiile despre Sanctuar.

Învățați-i cum să se roage – nu mormăind sau atât de încet, încât să nu poată fi auziți. De asemenea, ajutați-i să înțeleagă care este conținutul adecvat pentru rugăciunea publică (în biserică sau la Școala de Sabat).

Activități în grupă

Organizați o activitate în grupă care să îi ajute pe copii să se familiarizeze cu Bibliile lor. Păstrați o atmosferă de închinare și necompetitivă. Iată câteva sugestii!

Activități biblice

• **Găsiți un verset** - Alcătuiți o listă cu versete pe care juniorii le cunosc (sau pe care ar trebui să le știe), inclusiv versetele lor de memorat, făgăduințe etc. Citiți versetul (cuvintele) și lăsați-i pe ei să găsească referința în propriile Biblii. Aveți grijă să nu devină ceva competitiv. Scopul este dublu: 1) Să ajute juniorii să găsească cărțile Biblii cu ușurință. 2) Să ajute juniorii să învețe versete biblice.

• **Unde poți găsi?** Creați o listă de relatări biblice (creațiunea, potopul, nașterea lui Isus, eliberarea lui Petru din închisoare etc.), doctrine (Sabat, Sanctuar, planul de mântuire, starea morților, A Doua Venire etc.), diverse (o rugăciune, un cântec, o parabolă etc.) și întrebați: *Unde găsiți în Biblie relatarea/versetele despre...?* Juniorii ar trebui să învețe să ghicească măcar cartea Bibliei unde pot fi găsite. Scopul este acela de a-i ajuta pe copii să se familiarizeze cu conținutul general al cărților Bibliei.

• **Flanelograf** - Înainte de studiu, alegeți aproximativ 50 de piese din setul de păslă pentru copii de peste 3 ani. Pentru această activitate, afișați câte o piesă pe rând. Întrebați: *La ce poveste biblică vă gândiți când vedeți această piesă?* De exemplu, piesa cu un măgar ar putea obține mai multe răspunsuri: Maria și Iosif mergând la Betleem, intrarea triumfală a lui Isus, Balaam, creațiunea, David și Abigail etc. Permiteți juniorilor să ghicească cât mai multe relatări cu puțință, apoi treceți repede la următoarea piesă! Acest lucru funcționează bine pentru cei care știu bine sau mai puțin bine povestirile biblice. Puteți face să fie simplu sau greu.

• **De ce crezi...?** Puneți întrebări precum „Ce i-ai răspunde prietenului tău dacă te-ar întreba: «Cum pot fi sigur că sunt mântuit?» sau «De ce te duci la biserică sâmbăta?» sau «Mă va ierta Isus chiar dacă am greșit în mod repetat?»”

• **Cronologia mea biblică** – Plasați pe linia cronologică diverse povestiri biblice.

Sugestii pentru utilizarea liniei cronologice

- **Indicați juniorilor câteva caracteristici în fiecare săptămână.** Exemple: observați numerele din partea stângă și dreaptă a liniei cronologice. Aceștia sunt anii de la începutul erei creștine (d.Hr.), anii anteriori erei creștine (î.Hr.) și anii de la creațiune (în partea dreaptă). Unde ne aflăm astăzi?

— **Observați cheia din partea de sus a graficului.** Găsiți toate simbolurile pe linia cronologică. Ce înseamnă liniile din dreptul anumitor nume? Observați cât de lungă este linia lui Adam (durata vieții lui) în comparație cu linia lui Ellen White. De ce există o astfel de diferență?

— **Puneți întrebări** precum: Este posibil ca Adam să fi vorbit cu Enoh? Cu Lameh (tatăl lui Noe)? A trăit Sem suficient de mult, încât să fi vorbit cu Avraam și Isaac? De ce linia lui Enoh este atât de scurtă? Moise a trăit înainte sau după Samuel? Cât a trăit Metusala? Cine a scris cartea Leviticul? În timpul cărui rege al lui Iuda a trăit profetul Isaia? Când a fost scrisă cartea lui Iov?

— **Găsiți graficul „Scăderea duratei de viață de-a lungul timpului”** în partea de jos a liniei cronologice. Ce s-a întâmplat în preajma potopului, de a scăzut atât de mult durata de viață a omului? Înainte de potop, oamenii trăiau aproape 1 000 de ani, și totuși, pe vremea lui Iosif, bărbații trăiau doar aproximativ 100 de ani. Ce s-a întâmplat între timp?

— **Găsiți graficul care arată „Atunci și acum”,** în raport cu înălțimea omului. Adam avea o înălțime de aproximativ 5 metri. Tatăl tău are maximum 2 metri înălțime. De ce erau oamenii atât de înalți atunci?

— **Găsiți diferitele cărți ale Bibliei împrăștiate pe linia cronologică.** Ele sunt plasate în timpul în care au fost scrise. Observați linia violet care arată cât timp acoperă cartea Genezei. Dacă ați citit cartea Geneza, ați citit aproximativ o treime din istoria lumii.

— **Observați primii trei regi ai lui Israel și apoi unde s-a împărțit regatul.** Ar trebui să puteți recunoaște numele multor regi. Observați toți profetii pe care Dumnezeu i-a trimis în acea perioadă pentru a încerca să-i ajute pe oamenii Săi să facă alegeri corecte. Au ascultat ei de profetii? Tu asculti de profetii?

— **Recunoașteți vreunul dintre numele reforma-torilor?** Dar numele misionarilor și liderilor din anii 1700 și 1800?

— **Găsiți hărțile situate pe linia cronologică.** Recunoașteți vreunul dintre locurile descrise?

— **Observați câți profeti și mesageri a trimis Dumnezeu înainte de prima venire a lui Isus.** Observați câți mesageri a trimis în ultimul timp. Crezi că Dumnezeu îi ajută pe oamenii Săi să se pregătească pentru A Doua Venire a lui Isus?

— **Găsiți profetiile.** Găsiți-l pe Nebucadnețar și chipul din Daniel 2. Recunoașteți diferitele imperii mondiale? Probabil că ați citit despre acestea în cărțile de istorie de la școală. Linia cronologică arată, de asemenea, profeția celor 2 300 de zile și profeția celor 1 260 de zile. Acestea vor fi tratate în cadrul lecțiilor *Biblia mea spune*. Ce s-a întâmplat în anul 457 î.Hr.? Dar în anii 27, 31 și 34 d.Hr.? În 1844? În 538? În 1798? Ce se întâmpla în istoria Statelor Unite în jurul anului 1798? Aproape de partea de sus a graficului, găsiți „Ziua întunecată”, „Luna însângerată” și „Stelele căzătoare”. Acestea sunt semnele

din soare, lună și stele despre care Isus a spus că se vor întâmpla înainte de A Doua Sa Venire.

Activități de memorare

• **Versete de memorat** – Juniorii ar trebui să învețe, cel puțin, versetele de memorat din fiecare săptămână. Repetați versetele de memorat din săptămânile anterioare. Stabiliți împreună cu dirigintele Școlii de Sabat ca, la sfârșitul trimestrului, juniorii să recite toate cele 13 versete de memorat în cadrul Școlii de Sabat majori, în fața întregii adunări. Învățați-i să vorbească rar, clar și cu un volum potrivit!

• **Capitole de memorat** – Repetați câte un capitol (sau un grup de mai multe versete) în fiecare săptămână: 1 Corinteni 13, Fericitările, cărțile Bibliei sau Cele Zece Porunci. Pregătiți o surpriză pentru juniorii care învață totul. Asigurați-vă că înțeleg DE CE este important să învețe acele versete. Juniorii trebuie să înțeleagă mesajul fiecărui pasaj. Antidotul lui Dumnezeu împotriva păcatului este strângerea Cuvântului Său în inimile noastre – acesta ar trebui să fie un bun stimulent. Cuvântul lui Dumnezeu este o lumină care să strălucească pe calea noastră și să ne țină pe direcția cea bună. Isus este exemplul nostru, iar El a citat Scriptura când s-a confruntat cu ispita.

„Cum își va ține tânărul curată cărarea? Îndreptându-se după cuvântul Tău. / Strâng cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta! / Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea.” (Psalmii 119:9,11,105)

• **Gândiți-vă la un stimulent** pentru ca juniorii să învețe versetele săptămânale de memorat. Aceasta nu ar trebui să fie o competiție (cu alte cuvinte, nu acordați un premiu copilului care învață „cele mai multe” versete), ci o încurajare pentru ca fiecare elev să facă tot posibilul. O mică atenție, la sfârșitul trimestrului, poate fi potrivită.

Indicații pentru memorarea Scripturii:

- Definiți cuvintele, explicați conceptele și găsiți ordinea logică a gândurilor din versete. Astfel, copiii sunt ajutați să-și amintească ce memorează.
- Revedeți versetele în mod regulat.
- Utilizați câteva jocuri simple, dar care pot fi jucate în biserică. Scrieți fiecare cuvânt dintr-un verset pe câte o bucată de hârtie, amestecați foile obținute și rugați-i pe copii să le ordoneze corespunzător pe podea sau pe o tablă. Scrieți textul pe o tablă și spuneți-l împreună. Mai apoi, cereți unui voluntar să ștergă mai multe cuvinte și repetați din nou versetul, amintindu-vă cuvintele lipsă.
- Arătați în ce fel sunt versetele relevante, interesante și utile pentru biruirea ispitelor. De exemplu, Psalmii 19:14 ne ajută să avem gânduri bune, care îi plac lui Dumnezeu. Filipeni 4:8 ne ajută să decidem ce ar trebui să facem și ce ar

trebui să evităm. Psalmii 56:3 ne ajută să nu ne temem, ci să ne încredem în Dumnezeu.

- Alegeți versete care sunt interesante pentru juniori. Alegeți versete care tratează teme cu care se confruntă copiii (prietenie, cum să te porțorți atunci când prietenii greșesc, confruntarea fricii etc.), teologie simplă (Cum este Dumnezeu? În ce zi serbăm Sabatul? Cum pot fi sigur că Dumnezeu mă iubește?), dezvoltarea caracterului (bunătate, diplomație, ascultare, încredere, onestitate).
- Scrieți primele litere ale fiecărui cuvânt din versetul de memorat. Pentru Ioan 3:16, scrieți: FADMAIDLCADPSLFPCCOCIESNPCSAVV.
- Nu folosiți niciodată jocuri, activități sau jocuri de cuvinte care desacralizează Scriptura.

Planificarea activităților pentru exterior

Ajutați copiii să se gândească la modalități practice de a fi buni creștini. Nu discutați doar despre lucruri pentru Școala de Sabat, ci planuiți să îi ajutați pe ceilalți într-un mod practic. În fiecare săptămână, copiii pot prezenta un scurt rezumat a ceea ce au făcut în săptămâna precedentă. Scopul este de a-i ajuta pe copii să fie misionari oriunde s-ar afla.

• **Ajută-ți familia** - Ajutați-i pe copii să se gândească la modalități prin care își pot ajuta, în mod voluntar, părinții, bunicii, frații și surorile.

• **Ajută-ți biserica și comunitatea** - Organizați programe, integrând cântece, texte de memorat și lecții spirituale învățate în clasă. Pregătiți un scurt program pentru serviciul divin sau pentru Școala de Sabat majori. Încurajați-i și pregătiți-i pe juniori să ajute la întâlnirile copiilor mai mici din cadrul Școlii Biblice de Vacanță sau din cadrul altor acțiuni evanghelistice. Pe baza tematicii din trimestrul respectiv, organizați un program care să fie susținut sâmbătă după-amiază.

Suțineți programe pentru oamenii imobilizați la domiciliu sau pentru persoanele dintr-un azil de bătrâni. Secretarul sau pastorul bisericii ar trebui să vă poată oferi o listă cu oamenii care au nevoie de o vizită de încurajare.

• **În Sabat după-amiază**, juniorii se pot împărți în grupuri și, însoțiți de adulți, pot vizita un azil de bătrâni, pot distribui literatură etc.

Copiii pot merge la o casă de bătrâni o dată pe lună sau o dată pe trimestru, într-o după-amiază de Sabat, și pot susține un program cu texte din Scriptură și cu imnuri. Repetați din timp și pregătiți-vă conștiincios, astfel încât juniorii să recite și să cânte clar, tare și siguri pe ei. Oferiți-le indicații despre cum să vorbească cu persoanele în vârstă, ce fel de întrebări să adreseze, ce să spună despre ei înșiși etc.

Scrieți felicitări pentru oamenii imobilizați la domiciliu sau pentru persoanele dintr-o casă de bătrâni care nu primesc vizitatori. În funcție de mărimea grupei, juniorii

s-ar putea împărți în grupuri de câte 2-3 copii și ar putea „adopta” o persoană de la azilul de bătrâni. Săptămânal, duceți-le buletinul informativ și înregistrarea serviciilor divine. Oferiți-le și câteva flori!

• **În timpul săptămânii**, copiii pot vizita pe cineva din biserică care are nevoie de ajutor practic. Gândiți-vă la persoanele care ar putea avea nevoie de ajutor (văduve, persoane divorțate, mame sau tați singuri, cineva care a suferit o intervenție chirurgicală sau care este bolnav etc.) Juniorii pot grebla, pot vopsi pereți, pot curăța un garaj etc. Planificați din timp întâlnirea cu persoana care are nevoie de ajutor și asigurați-vă că dorește să primească ajutor! Juniorii trebuie să fie bine instruiți, astfel încât să nu se comporte copilărește când „ajută”. Juniorii își pot încuraja părinții sau pe ceilalți din biserică să se implice în astfel de proiecte.

• Programați o dimineață pentru a pregăti pâine sau pentru a confecționa felicitări.

• Creați un club pentru distribuirea de literatură. Juniorii ar putea merge din casă în casă, alături de un adult, pentru a vinde cărți sau alte materiale. Bani obținuți ar putea să fie folosiți pentru sponsorizarea unui misionar, pentru finalizarea unui proiect în comunitatea locală, pentru o acțiune de evanghelizare locală.

• Formați „Clubul faptelor bune” și faceți fapte bune în mod secret (acasă, la biserică, la școală, în comunitate).

• Juniorii mai responsabili s-ar putea oferi să stea cu o mamă cu mulți copii și să-i ajute pe copii să stea liniștiți în biserică.

Lección biblică

Asociați-vă cu cel mai bun profesor pe care îl puteți coopta. Această persoană trebuie să fie dispusă să studieze, să se pregătească din timp și să citească mult mai mult material decât va avea timp să predea. O lecție nu poate fi predată bine cu o pregătire minimă făcută vineri seara sau sâmbătă dimineața. Profesorul trebuie să cunoască lecția în mod temeinic.

• **Nu citiți lecția juniorilor.** Acest lucru este foarte plictisitor, așa că își vor pierde repede interesul.

„În unele școli, îmi pare rău să spun, predomină obiceiul de a citi lecția din broșură. Acest lucru nu ar trebui să se întâmple și nu s-ar întâmpla dacă timpul care este adesea folosit inutil și chiar într-un mod păcătos, ar fi acordat studiului Scripturilor. Nu există niciun motiv pentru care lecțiile de la Școala de Sabat ar trebui să fie învățate mai puțin de către profesori sau elevi decât lecțiile de la școala de zi cu zi. Ar trebui să fie chiar mai bine învățate, deoarece tratează subiecte infinite mai importante. O asemenea neglijare îi displace lui Dumnezeu.” (*Sfaturi pentru lucrarea Școlii de Sabat*, p. 117)

• **Prezentați un material nou.** Lecția biblică ar trebui predată astfel încât copiii să beneficieze de pe urma studiului din timpul săptămânii. Ar trebui pus în discuție

un material „nou” (ceva care nu apare în materialul pentru Școala de Sabat).

• **Studiu suplimentar.** Referințele din Biblie și din Spiritul Profetic sunt de neprețuit. Informații utile pot fi găsite în *Comentariul Biblic AZS*, în *Dicționarul Biblic* și într-o hartă biblică de calitate.

• **Participarea juniorilor.** Rugați-i pe elevi să caute textele și să le citească cu voce tare. Îndrumați-i să citească rar, distinct și suficient de tare, încât toată lumea să poată auzi. (Nu faceți vreun junior să se simtă jenat și nu dați asemenea indicații după ce a trecut rândul unui junior care a citit mai puțin bine). Dacă aveți posibilitatea, permiteți-le să scrie răspunsuri scurte la întrebări pe o tablă.

• **Întrebări și discuții.** A ști să pui întrebări bune și adecvate este un aspect important al predării, indiferent de vârstă. Ghidul instructorului sugerează întrebări de discuție cu privire la povestirea biblică. Nu citiți întrebările pur și simplu! Nu folosiți toate întrebările! Și nu puneți întrebări la care nu știți răspunsul! Citiți întrebările în prealabil și decideți care dintre ele ar fi utile și adecvate pentru copiii din grupa pe care o aveți.

Diversificați tipurile de întrebări pe care le adresați. 1. Întrebări Da-Nu (L-a ascultat Noe pe Dumnezeu și a construit o corabie?); 2. Întrebări cu răspuns scurt (Cine a condus animalele în corabie?) 3. Întrebări provocatoare (De ce a intrat Noe în arcă, dacă toată lumea își bătea joc de el?) 4. Întrebări formulate ca o afirmație, de tipul completați spațiile libere... (Când Iacov a fugit de acasă, a visat un vis. În visul său, a văzut...?)

Gândiți-vă la ce urmează să întrebați! Dacă este necesar, notați-vă din timp întrebările. Acestea ar trebui să fie simple, clare și directe. Adresați câte o întrebare pe rând! De exemplu, nu întrebați: „Cine a ispitit-o pe Eva, ce a spus el, ce a făcut Eva și de ce a făcut așa ceva?” În loc să întrebați ceva neclar („Ce s-ar fi întâmplat dacă Iacov ar fi avut încredere deplină în Dumnezeu?”), puneți o întrebare care are un răspuns definit („Dacă Iacov s-ar fi încrezut complet în Dumnezeu, ar mai fi mințit ca să obțină binecuvântarea întâiului născut?”).

• **Materiale vizuale:** Faceți povestea interesantă, folosind orice materiale vizuale adecvate pe care le aveți la îndemână.

• **Lecții practice:** Căutați, în timpul săptămânii, lecții practice din natură pentru a ilustra povestirea pe care o veți preda în Sabat. Juniorii iubesc natura.

• **Aplicații practice:** Găsiți întotdeauna modalități de a sublinia faptul că povestirea săptămânii este practică și pentru folosul fiecărui junior. Istoria lui Cain și Abel ne învață că este foarte important să ascultăm de Dumnezeu în mod precis și că există consecințe pentru alegerile noastre. Legat de istoria lui Enoh, nu spuneți doar că Enoh a umblat cu Dumnezeu, ci scoateți în evidență modul în care un junior poate merge cu Dumnezeu, asemenea lui Enoh. Ajutați-i să înțeleagă cum umblarea cu Dumnezeu îi va ajuta să facă față provocărilor și ispitelor cu care se confruntă zilnic (presiunea de grup, copiatul la

școală, neascultarea de părinți, certurile cu colegii, alegeri bune în privința materialelor de lectură etc.)

Amintiți-vă că pregătiți viitorii Daniel și Iosif care vor trebui să facă față înșelăciunilor din ultimele zile ale lumii. Vor fi ei pregătiți să fie fermi, integri și loiali lui Dumnezeu în ultima criză a lumii?

„Lecțiile biblice predate în școlile noastre au consecințe mult mai importante decât își pot da seama mulți. Acești copii vor trebui să se întâlnească, în viitorul apropiat, cu ereziile și fabulele care abundă în lumea creștină. Instruiți-i pe tineri cu simplitate, dar cu o importantă minuțiozitate. Munca noastră trebuie să treacă testul judecății. Tinerii din această epocă trebuie să fie plini de harul lui Hristos pentru a înfrunța și a învinge relele care au fost introduse în societate. Ei vor avea oportunități de a folosi toate cunoștințele și influența pe care le-au dobândit și vor avea nevoie de înțelepciune de sus pentru a opri curentul răului care îi înconjoară.” (*Testimonies on Sabbath School Work*, p. 22)

Apel și rugăciune

Încheiați timpul de studiu cu un apel ca elevii să-și predea viața complet lui Isus. Rugați-vă pentru îndrumarea Duhului Sfânt, în timp ce căutați să-i conduceți la Isus. Încheiați întotdeauna cu rugăciune.

„Nu vă învățați copiii referindu-vă la o perioadă viitoare, când vor fi suficient de mari pentru a se pocăi și a crede adevărul. Dacă sunt învățați corespunzător, copiii foarte mici pot avea o perspectivă corectă despre starea lor de păcătoși și despre soluția mântuirii prin Hristos”. (*Testimonies on Sabbath School Work*, p. 112)

„Școala de Sabat este o ramură importantă a lucrării misionare, nu numai pentru că oferă tinerilor și bătrânilor o cunoaștere a Cuvântului lui Dumnezeu, ci pentru că trezește în ei dragostea pentru adevărurile sale sacre și dorința de a le studia singuri; mai presus de toate, îi învață să-și corecteze viețile prin învățăturile sale sfinte”. (*Testimonies on Sabbath School Work*, p. 109)

Tot în încheiere, amintiți-le juniorilor că este bine să aibă un comportament adecvat în timpul serviciilor divine din biserică.

Sugestii pentru lecții

Ghidul zilnic *Biblia mea spune* este conceput pentru ca părinții să studieze zilnic împreună cu copiii. Acest lucru ajută la trezirea interesului copiilor de a studia Biblia singuri.

- Scrieți o scrisoare părinților, explicându-le obiectivele și solicitându-le ajutorul.
- Încurajați juniorii să caute fiecare text în propriile Biblii.
- Textele biblice pentru fiecare săptămână se găsesc, în general, într-un capitol sau două din Biblie. Când găsesc

primul text, juniorii pot pune acolo un semn de carte. Adesea, pentru restul lecției, vor fi citite mai multe texte din același capitol.

- În cadrul Școlii de Sabat, puteți avea o diagramă pe care copiii să lipească autocolante, în funcție de îndeplinirea obiectivelor pentru fiecare săptămână.

- **Ajutați copiii să înțeleagă caracterul** și trăsăturile caracteristice pe care ar trebui să le dezvolte (perseverență, amabilitate, responsabilitate, puritate, respect, bunătate, diplomație, blândețe, onestitate, răbdare, autenticitate etc.) Arătați modul în care personajele biblice ilustrează aceste caracteristici (sau nu).

- **Ajutați copiii să înțeleagă consecințele** (rezultatele acțiunilor). Arătați cum acțiunile „mici” au consecințe mari. Ajutați-i să vadă cum și acțiunile lor „mici” au consecințe pozitive și negative.

- **Cel mai important, ajutați copiii să înțeleagă planul de mântuire și marea luptă.** Încadrați fiecare povestire în această luptă – ce putem învăța din ea, ce ne învață Dumnezeu prin acea povestire, ce ne învață despre Isus și despre caracterul lui Dumnezeu etc.

„Lecția pe care Hristos i-a dat-o lui Nicodim este importantă pentru fiecare instructor, pentru fiecare lucrător al Școlii de Sabat, pentru fiecare tânăr și copil. Este, cu siguranță, important să ne familiarizăm cu argumentele credinței noastre, dar cea mai importantă cunoaștere care trebuie dobândită este cunoașterea experimentală a ceea ce înseamnă să te naști din nou. Marea dorință în lucrarea noastră de Școală de Sabat este să avem lumina vieții. În toate departamentele noastre este nevoie de bărbați și femei care au învățat la picioarele lui Isus ce este adevărul și cum să-l prezinte altora. Este nevoie de educatori ai tinerilor noștri în Școala de Sabat care să fie oameni sfinți, bărbați și femei care manifestă umilință și care rămân în Hristos.” (*Testimonies on Sabbath School Work*, p. 71)

Amintiți-vă scopul!

A– „Obiectivul lucrării în Școala de Sabat ar trebui să fie câștigarea sufletelor.” (*Sfaturi pentru lucrarea Școlii de Sabat*, p. 61)

„Nimeni nu poate lucra în cadrul Școlii de Sabat sau în lucrarea de temperanță fără a culege o recoltă abundentă, nu numai la sfârșitul lumii, ci și în viața aceasta. În efortul de a lumina și binecuvânta pe ceilalți, propriile sale perspective vor deveni mai clare și mai largi. Cu cât ne străduim mai mult să explicăm adevărul altora, având dragoste pentru suflete, cu atât mai clar va deveni pentru noi înșine. Aceasta deschide mereu noi frumuseți și noi puteri pentru înțelegerea celui ce expune.” (*Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 120)

Lucați urmărind acest scop, urmați principiile lui Dumnezeu, fiți interesați de elevii voștri și rugați-vă. Dumnezeu vă va binecuvânta eforturile!

